

ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ
ΣΤΟΝ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ
(15ος - 18ος αιώνας)

ΠΗΓΕΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- BAKKER, *Βαρούχας*: BAKKER WIM – VAN GEMERT ARN., *Μανόλης Βαρούχας νοταριακές πράξεις. Μοναστηράκι Αμαρίου (1597-1613)*, Ρέθυμνο 1987.
- ΔΡΑΚΑΚΗΣ, *Κασσιμάτης*: ΔΡΑΚΑΚΗΣ ΕΜΜ., *Εμμανουήλ Κασσιμάτης νοτάριος Κυθήρων (1560-1582)*, Αθήνα 1999.
- ΖΑΠΑΝΤΗ, *Σουριάνος*: ΖΑΠΑΝΤΗ ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΑ, *Γιάκουμος Σουριάνος νοτάριος Κάστρου. Κατάστιχο 1570-1598*, Αργοστόλι 2001.
- ΖΑΠΑΝΤΗ, *Βλασόπουλος*: ΖΑΠΑΝΤΗ ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΑ, *Γεώργιος Βλασόπουλος νοτάριος Βαθέος Ιθάκης 1636-1648*, Ιθάκη 2002.
- ΖΩΗΣ, «Έγγραφα»: ΖΩΗΣ Λ., «Έγγραφα του ΙΣΤ΄ αιώνας εκ του Αρχείου Ζακύνθου», *Byzantinisch-Neugriechische Jahrbücher*, 30 (1936-37), ιε΄ - μζ΄.
- ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑ, «Αλεξάκης»: ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑ ΔΗΜΗΤΡΑ – ΠΑΠΑΡΡΗΓΑ-ΑΡΤΕΜΙΑΔΗ ΛΥΔΙΑ, «Οι πράξεις του νοταρίου Δουκάδων Κέρκυρας Αρσενίου Αλεξάκη (1513-1516)», *Επετηρίς του Κέντρου Ερεύνης της Ιστορίας του Ελληνικού Δικαίου της Ακαδημίας Αθηνών* 34 (1998), 9-126.
- ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βρανιανίτης*: ΚΑΡΥΔΗΣ ΣΠ., *Θεοδώρου Βρανιανίτη δημοσίου νοταρίου πόλεως και νήσου Κερκύρας οι σωζόμενες πράξεις (1479-1516)*, Αθήνα 2001.
- ΚΑΡΥΔΗΣ, «Σκλάβοι»: ΚΑΡΥΔΗΣ ΣΠ., «Σκλάβοι στα βενετοκρατούμενα Επτάνησα», *Ιστωρ* 7 (1994), 93-108.
- ΚΑΡΥΔΗΣ-ΤΖΙΒΑΡΑ, «Άγιος Λάζαρος»: ΚΑΡΥΔΗΣ ΣΠ. – ΤΖΙΒΑΡΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, «Ο ναός του Αγίου Λαζάρου πόλεως Κερκύρας και η κοινότητα των 'αδυνάτων'», *Εώα και Εσπέρια* 2 (1994-1996), 83-109.
- ΚΟΝΟΜΟΣ, «Έγγραφα»: ΚΟΝΟΜΟΣ ΝΤ., «Ανέκδοτα ξακυνθινά έγγραφα», *Ο Ερανιστής* 8 (1970), 226-233.
- ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς»: ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ Γ. – ΠΑΠΑΡΡΗΓΑ-ΑΡΤΕΜΙΑΔΗ ΛΥΔΙΑ, «Οι πράξεις του νοταρίου Αγ. Ματθαίου Κέρκυρας Πέτρου Βαραγκά (1541-1545)», *Επετηρίς του Κέντρου Ερεύνης της Ιστορίας του Ελληνικού Δικαίου της Ακαδημίας Αθηνών* 32 (1996), 207-339.
- ΤΖΙΒΑΡΑ, «Νικόπουλος»: ΤΖΙΒΑΡΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, «Από το τερριτόριο Ναυπάκτου στην Κέρκυρα. Ο Ιωάννης Νικόπουλος και η διαθήκη του (1737), *Πρακτικά Β΄ Διεθνούς Ιστορικού και Αρχαιολογικού Συνεδρίου Αιτωλοακαρνανίας*, Αργίριο, 29-31 Μαρτίου 2003, Αργίριο, σ. 753-766.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ

Διαθήκη

Ζάκυνθος, 17.5.1524

ΖΩΗΣ, «Έγγραφα», σ. ιθ'-κ', έγγραφο 4.

| Μεταξύ των προσφύγων και εις Ζάκυνθον καταφυγουσών οικογενειών, μετά την υπό των Τούρκων τελευταίαν άλωσιν της Κωνσταντινουπόλεως, καταλέγεται και κλάδος της Ιστορικής οικογενείας των Καντακουζηνών, ης ο εύγενής και άρχων Μανουήλ Καντακουζηνός, προτιθέμενος ν' άσπασθῇ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, συνέταξε παρὰ τῷ συμβ/γράφῳ Ζακύνθου Γαλεάτσῳ Στουρίωνι (σελ. 130) τὴν ἀπὸ 17 Μαΐου 1524 διαθήκην του, ὡς κατωτέρω ἔχει αὐτή. Τὸν Μανουήλ ἡ 'Εμμανουήλ εὐρίσκω ἐν Ζακύνθῳ ἐν ἔτει 1510, άγνωστον δὲ ἂν εἶναι καὶ ὁ ἐν ἔτει 1552 άπαντῶν Μανουήλ Κατακουζηνός, ὁ ὁποῖος, μετ' ἄλλου τινὸς Λουκά Κατακουζηνοῦ, σημειοῦται ὅτι ἤλθεν ἐκ Μυτιλήνης. |

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀμήν, ἔτη ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αῤῥκδ'. μηνὸς Μαγίου ιζ'. ἰνδικτιῶνος ιβ'. εἰς τὴν Ἀγίαν Τριάδα εἰς τὸ Ἀργάσι κατένυμπροσθεν τῶν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων τοῦ εὐλαβεστ. ἱερέως παπᾶ Παλλαδίου Χρυσοπλεύρη καὶ ἱερέως παπᾶ Θεοδώρου Καλονᾶ καὶ κύρ, Γεωργίου Μακρῆ, ὁ εύγενής κύρ. Μανουήλ Κατακουζηνός συνοῶντας πρὸς αὐτόν, ὅτι ὁ θάνατος ἐστὶν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὑποκείμενος παρὰ ἄλλο τίποτε καὶ βουλόμενος ὅτι διὰ χάριν Θεοῦ νὰ ἐντυθῇ καὶ νὰ βάλῃ τὸ σκῆμα τὸ καλογερικό, διὰ τοῦτο δὲ ἐκ ζωῆς του ἡτοιμάσθῃ καὶ ἐποίησε τὴν παροῦσαν ἐτούτην ὑστερήν του διαθήκην διὰ νὰ ὀρδινιάσῃ τὰ καθόλου αὐτοῦ καλὰ, ἵνα ἀποθάνοντας ἀδιόρθωτα μὴν μείνωσι καὶ διὰ τοῦτο δὲ ἀφήνω ἐκ ζωῆς μου πᾶσι χριστιανοῖς τὴν τελείαν ἀγάπην καὶ συγχώρεσι, εἰ9' οὕτω θέλω καὶ ὀρίζω ὅτι ὡσὰν ἀποθάνω, τὸ σῶμά μου νὰ θαφτῇ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος οὗ νῦν κατοικῶ. εἰ9' οὕτως θέλω καὶ ὀρίζω ὅτι ἡ Καλὴ ἡ δούλη μου νὰ ἔχῃ ὅχ' τὰ καλὰ μου διὰ τὴν ψυχὴ μου καὶ διὰ τὴν δούλεψ ν της ὁποῦ με ἐδούλεψε τῶρα γοῦν εἰς τὴν ζωὴν μου καὶ εἰς τὸν θάνατόν μου καὶ πάντα τὸ ὀσπίτίον μου, ὅπερ ἔνε εἰς τὴν χώραν τῆς Ζακύνθου εἰς τὴν Ἀγίαν Βαρβάρα, πλησίον καὶ σύνεγγες ὀσπίτιον τοῦ Λίβανου. ἀφήνω δὲ ἀκόμα τῆς αὐτῆς Καλῆς παρθενεύοντας εἴτε καὶ ἀλλεοτρόπως πάλιν τὰ ὅσα τῆς ἀφήνω νὰ ἐνεμένουν τῆς Μορέτας, ἡγουν τῆς ἀφήνω ὅλην τὴν μασαρίαν τοῦ ὀσπιτιοῦ μου ὅση καὶ ἂν εὐρίσκεται, ἀφήνω δὲ καὶ τοῦ παιδιοῦ μου τῆς Μορέτας, ἡγουν τῆς Παρασκευῆς, ὅπερ ἐπῆρα διὰ τὴν ψυχὴν μου, τὰ δύο χωράφια, τὸ ἐν ἐστὶν εἰς τοῦ Μανοῦ πλησίον ἀμπελίου τοῦ μάστρο Ἀντρέα τοῦ Νοβάκου καὶ πλησίον χωραφίων τοῦ Μοσκόπουλου καὶ χωράφι ὅπερ ἔχω εἰς τὰ Ξεροβούνια ὁποῦ κρατεῖ ὁ Κοτζηφάκης καὶ ἀφήνω της καὶ τὸ ἀμπέλι, ὅπερ ἔχω εἰς τοῦ Ἀλήσαντρον τζαπίων τριῶν με ὅλα τὰ δέντρη ὅπερ εὐρίσκονται μέσα εἰς αὐτὸ καὶ με τὸ χέρσο πλησίον τὸ ἀμπέλιον τοῦ μισέρ Θεδώρου Παλαιολόγου με τοιοῦτον τρόπον, ὅτι τὰ ἄνωθεν πράγματα νὰ εἶναι εἰς χεῖρας τῆς ἄνωθεν Καλῆς εἰς κυβέρνησι καὶ ἐνέργησί της νὰ ζοῦν ὁμοῦ με τὸ παιδί τῆς ἄνωθεν Μορέτας ἕως ὅτου νὰ ἐλθῇ ἡ αὐτὴ εἰς καιρὸν νὰ παντρευτῇ καὶ τότες νὰ χρεωστῇ ἡ Καλὴ νὰ δώσῃ τῆς Μορέτας εἰς τὴν ὑπαντρείαν της τὰ ἡμισὰ ἐκ τὰ εἰρήθῃ ποστατικά, ἡγουν ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον καὶ τὰ χωράφια. καὶ ἀφήνω της ἀκόμα τῆς αὐτῆς Μορέτας μίαν κούπα ἀσημένια καὶ ἓνα ζωνάρι με κοκκίνη τζέντα, ἔχει χρυσὸ σειράδι εἰς τὴν μέση, καὶ ἀφήνω της καὶ δύο δαχτυλίδια ἀσημένια, τὸ ἓνα ἔχει κορνιόλα κόκκινη καὶ τὸ ἄλλο τὴν ἄρμα τοῦ εἰρηθέντος, καὶ ἀφήνω ἀκόμη τῆς αὐτῆς κουρτίναν μίαν πανὶ δὲ τορνολέτο καὶ ἓνα ἀπάλωμα γερανὶ βαθὺ καινούργιο καὶ βούλομαι νὰ τῆς κάμω καὶ ἓνα ὀσπίτιον εἰς τὸν Αἰγιαλόν, εἰς τὸ χωράφι τοῦ Λάντζα, εἴτε καὶ ἂν ἀποθάνω καὶ οὐδὲν τὸ ποιήσω, θέλει ἐναμένει ὁ τόπος εἰς αὐτὴν με τοιοῦτον τρόπον, ὅταν παντρευτῇ με τιμὴν, εἴτε ἀλλέου τρόπως ὅλα αὐτὰ νὰ εἶναι τοῦ Παγκράτη τοῦ υἱοῦ μου καὶ τὰ ἀναπόληφτα καλὰ νὰ εἶναι τοῦ Παγκράτη εἴ τι εὐρεθοῦν, καὶ ἂν πολλάκις ἡ ἄνωθεν Καλὴ καὶ Μορέτα ἀποθάνουν

- 45 πρὶν τοῦ Παγκράτη καὶ ἂν ἔλθῃ θάνατος τοῦ Παγκράτη δίχως κληρονομίαν, νὰ ἐνεμένουν ὅλα πρὸς τὴν Μανταλένα τὴν θυγατέρα μου εἴτε καὶ πάλιν παρελθόντας τῆς Μαντέλενας, νὰ ἐνεμένουν πρὸς τοὺς πλεόνσιμοτέρους μου καὶ ἀφήνω τῆς Καλῆς καὶ τῆς Μορέτας τὸ ἓνα παράπι καὶ τὰ πρόβατα, ὅπερ ἔχω εἰς τὸν Καστελᾶνο καὶ μὲ τὸν Σοφιανὸ παρελ-
- 50 θόντας ἐμοῦ νὰ εἶναι τῆς Καλῆς καὶ τῆς Μορέτας. καὶ οὕτως ἐποίησα τὴν παρούσα καὶ ὑστερνὴ μου διαθήκη νὰ εἶναι βέβαια, κυρία καὶ ἀληθὲς εἰς ἐπὶ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν.

Προικοσύμφωνο

Ζάκυνθος, 31.10.1561

ΖΩΗΣ, «Εγγραφα», σ. κζ'-κθ' ἐγγρ. 12

[Τὸ κατωτέρω προικῶν συμβόλαιον, συνταχθὲν παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου Ζακύνθου Ἀγγέλου Ρωμανοῦ (1547—1567) εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ ὁποίου καὶ τηρεῖται, διαλαμβάνει τὴν προίκα, τὴν ὁποίαν ὁ Πέτρος Δε-Φραντζέσκης παραδίδει πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Λουτζίαν καὶ τὸν μελλοντὶνον αὐτῆς Παῦλον Πανδόνην. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ συμβολαιογράφου Θ. Γραικοῦ (1564—1575), ἡ προίξ παραδίδετο εἰς τὸν μνηστῆρα τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου «... νὰ χρεωστῇ νὰν τὰ δώσῃ τὰ ὑποστατικά, ρουχισμὸν καὶ ἀπὸ τὰ μετρητὰ δοῦκάτα ἑκατὸν πενήντα πρὶν τῆς εὐλογήσεως ἡμέρας τρεῖς...» Σήμερον ἡ προικοπαράδοσις ἐν Ζακύνθῳ γίνεται συνήθως μίαν ἢ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου.]

- Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν, ἔτη ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως αἴξ'. Ἰνδ. ε'. ἡμέρα λα'. τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, εἰς τὸν αἰγιαλὸ τῆς παρούσας πόλεως καὶ νήσος Ζακύνθου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ παρὼν μρ Πιέρου δὲ Φραντζέσκου. ἡ περιλαβὴ τῆς προικός, ὅπερ περιλαμβάνει ὁ παρὼν
- 5 κύρ. Παῦλος Πανδόνης καὶ ἡ παρὼν συμβία αὐτοῦ, ἡ κυράτσα Λουτζία ἀπὸ τὸν ἀνῶθεν μρ Πιέρο ἀδελφὸν αὐτῆς, εἰς κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ὡς καθὼς διαλαμβάνει καὶ τὸ προικοσύμφωνον αὐτῶν, ὡς φαίνεται γεγραμμένο εἰς τὰ ἄτῃ ἐμοῦ νοταρίου, εἰς τοὺς αἴξ'. μαρτίου ε'. καὶ ἡξίωσαν τοὺς ὑποκάτωθε γεγραμμένους τιμίους στιμαδόρους, τὸν εὐγενῆ μρ.
- 10 Μπενάρδο δὲ Φραντζέσκῃ καὶ εὐγενῇ μρ. Τζουάνε Σιγουῶρον καὶ Ρεμπὶ Ἀμπράμ Κόπιο, ἵνα ἰδοῦν καὶ στιμάρουν τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμένα. Ἐν πρώτοις:

- Κρεββάτι ἓνα καινούργιο γεμάτο πτερό, μὲ μία μακρυνάρα γεμάτη πτερό καὶ προσκεφαλάδας στ' καὶ δύο μικρὰ στιμάδα φλωρία κορέντε 10.—
- 15 —σεντόνια δύο ψιλὰ κεντιστὰ ξώστηθα μὲ κλοναῖς.. . . φλ. 12.—
—ἔτερα σεντόνια δύο ψηλά, σκέτα ἄβρεχα φλ. 5.—
—ἔτερα σεντόνια φοριμένα ψηλά φλ. 4.—
—πάπλωμα ἓνα μπλάβο μὲ σωπάνι κόκκινο φλ. 8.—
—ἔτερο πάπλωμα ἓνα ἄσπρο λαβοράδο σουριάνικο . . . φλ. 8.—
- 20 —ἐμπροστοκούρτουνα δύο κομμάτια ἄρμιζινα, κόκκινα καὶ καρνάδα φλ. 5.—
—ἔτερα λινὰ βεργάδα μὲ τὸ ραντζαοῦνι τους φλ. 2.—
—ἐνδεμέλαις λιναῖς κεντηταῖς μὲ κλοναῖς καὶ ἓνα ζευγάρι μὲ μετὰξια μαῦρα, ζευγάρια ἔξη φλ. 6.—
- 25 —ὑποκάμισα ὀκτώ κεντητὰ μὲ καβέτζα καὶ πάρτι τὰ μανίκια κεντητὰ φλ. 12.—
—ἓνα φόρεμα γυναικίειο κόκκινο σκαρλατίνο, φορνίδο μὲ φρέζο ἄρμιζινο φλ. 12.—
—ὁστία μία φουρνίδα κανελάτῃ μὲ τὸ στοκάσι . . . φλ. 6.—
- 30 —καριζέα φουρνίδα, λατάδα μὲ λίσταῖς ἄρμιζένας. . . φλ. 6.—
—σάρτζα μία πράσινη οὐζάδα φουρνίδα, καὶ μία καρπέτα πράσινη φλ. 3.—
—βελέσι ἓνα ἄσπρο φουρνίδο φλ. 3.—
—μανίκια ράζινα κόκκινα καρμιζένια ζευγάρια ἓνα καὶ
- 35 ἔτερα δαμάσκηνα κόκκινα φλ. 4.—
—τουβάγια μία μεγάλῃ καὶ τρεῖς κονταῖς καινούριας. . φλ. 4.—
—τουβαλήφια καινούρια εἴκοσι δύο φλ. 2.—
—ρεστελομάνδουλα λινὰ ἔξη κεντητὰ, πάρτι ἑξάντα. . φλ. 4.—
—ἔτερο ἓνα φλ. 1.—

—κάπαις πέντε ούζάδες φλ. 3.— 40
 —ποκάμισα τρία τῆς μάνας τῆς ούζάδα. φλ. 3.—
 —κασέλα μία δαλμπό καὶ τὰ κεφάλια κάρινα. φλ. 4.—
 —ἔτι καὶ τὰ μετρητὰ, τὰ φλωρία κουρέντε πενήντα, εἶπαν καὶ ὠμολό-
 γησαν τὰ ἄνωθεν μέρη μρ. Πιέρος καὶ κύρ. Παῦλος, ὅτι ἔχουν ἐνδυμένα
 σὲ πλέον λογῶν πραματίαις καὶ πουλῶντας αὐτάς νὰ τοῦ παραδίδη 45
 αὐτά.

—ἔτι εἶπεν καὶ ὠμολόγησεν ὁ ρηθεὶς κύρ. Παῦλος, ὅτι ἔλαβε καὶ ἐπε-
 ρίλαβέ τα δύο ὀσπίτια καὶ χωράφια μὲ ἔλαιόφυτα, ὡς καὶ ὡς διαλαμβά-
 νει τὸ προικοσύμφωνον αὐτῶν, ὡς ἄνωθεν λέγομεν, καὶ κρᾶζονται εὐ-
 χαριστήμενοι ὁ ἄνωθεν κύρ. Παῦλος καὶ ἡ κυράτῃα Λουτζία ἀπὸ εἰ τι 50
 ἔλαβαν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μρ Πιέρο κουινιάδον αὐτοῦ, ἀπὸ εἰ τι τοὺς
 εἶχαν ταμένο εἰς τὸ προικοσύμφωνον, ὡς ἄνωθεν λέγομεν, ἔτῃ καὶ πατρι-
 κά καὶ μητρικά, αὐτῆς καὶ ἀδελφομοῖρι αὐτῆς κατέμπερσεν τῶν ἄνω-
 θεν γεγραμμένων τιμίων στιμαδόρων καὶ μρ Φραντζέσκου Μουρου-
 ζίνη καὶ μρ Πιέρου Ἀλμπέρτου καὶ μρ. Τζουάνε Πετρούτζου. 55

[Σημ. Στ. 9: σημαδόρους=ἐκτιμητάς. Στ. 11: στιγάρουν=ἐκτιμήσουν. Στ. 15: ζώστηθα= τὰ κατὰ τὴν στρώσιν καὶ πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένα διὰ νὰ φαίνεται ὁ ποικιλτὸς διάκοσμος αὐτῶν. Στ. 18: σωπάνι ὑπόγραμμα. Στ. 25 μὲ καβέτῃα διάκοσμον. Στ. 27: σκαρλακίνο πορφυροῦν. Στ. 27: φορνίδο=ἐφοδιασμένον. Στ. 29: σοτακάσι=στηθόδεσμος. Στ. 31: σάρτζα σκέπασμα. Στ. 32: καρπέτα προστήθιον. Στ. 51: κουινιάδον ἀνδριόδιλφον, γυναικῶδι λφον.]

Διαθήκη

12.12.1575

ΖΩΗΣ, «Εγγραφα», σ. λ'-λβ', ἐγγραφο αρ. 15.

[Ἐνδιαφέρουσαι εἶναι καὶ αἱ συχνὰ ἀπαντῶσαι διαθήκαι ἱεραρχῶν, ὧν μία καὶ ἡ κατωτέρω τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου-Κεφαλληνίας Παχωμίου τοῦ Μακρῆ, ποιμάναντος 17 ἔτη (1550-1567), τηρουμένη εἰς τὰς πράξεις τοῦ συμβ/γράφου Στεφάνου ἱερέως Πικρίδη. (1542-1590). Τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ μνημο-
 νευόμενα τέκνα τοῦ ἐπισκόπου Μακρῆ ἐγεννήθησαν πρὸ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ, τῆς συζύγου αὐτοῦ ἐπίσης πρὸ τῆς χειροτονίας ἀποθανούσης, εἴτε ἀποσυρθείσης εἰς γυναικείαν μονήν.]

Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν, ἔπει ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας
 αφοε'. ἡμέρα ιβ'. τοῦ δεκεμβρίου μηνός, εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς πόλεως
 Ζακύνθου, εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου κυρίου
 Παχωμίου Μακρῆ, τὴν σήμερον ἐγὼ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Παχώμιος 5
 Μακρῆς εὐρισκόμενος ἀσθενῆς καὶ εἰς κλίνην κατακείμενος καὶ φοβιζόμενος
 τὴν τοῦ θανάτου στιγμὴν μήπως ἀνέτοιμον λάβῃ με, ἡθέλησα τὴν σήμε-
 ρον φανερώς καὶ καλῶς διατάξασθαι εἰς τὰ παντοῖά μου ἀγαθὰ, κινήτὰ
 καὶ ἀκίνητα, ἔχοντας τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, σῶν τὸν
 νοῦν καὶ τὰς ἐτέρας μου αἰσθήσεις χάριτι Χριστοῦ μου καὶ ἂν ἑκαταρά-
 σθῃκα τινὰ ἀνθρώπον ἢ ἀφώρησα ἀπὸ μικροψυχίαν μου, ἔχω αὐτὸν συγ- 10
 χωρημένον καὶ συμπαθησμένον ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος. Ἐτι θέλω καὶ
 διορίζω αὐτῇ μου ἡ διαθήκη νὰ εἶναι πρώτη καὶ ὑστερινὴ διόρθωσις καὶ
 νὰ διαμένῃ ῥτερεά, βεβαία εἰς τοὺς ἀπαντας αἰῶνας καὶ ὁμοίως καὶ μετὰ
 τὸ κοινὸν τοῦ θανάτου θέλω νὰ κηδεύσουν τὸ ταπεινὸν μου σῶμα ἐν τῷ 15
 ναῶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Ἱένων, εἰς τὸν ὁποῖον ναὸν ἀφήνω ταῖς
 καμπάναις ποὺ ἤφερα τοῦ Ἀγίου Νικολάου νὰ εἶναι διὰ τὴν ψυχὴν μου 15
 καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤφερα τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας νὰ εἶναι διὰ τὴν ψυχὴν μου,
 ἔτι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Ἱένων ποὺ μοῦ εὐεργέτησεν
 ἡ ἐκλαμπροτάτη αὐθεντία ἐγὼ ἡλπιζα νὰ ζήσω νὰ ἱεουργῶ αὐτὴν
 καὶ νὰ χειροτονήσω καὶ ἀπὸ τὰ ἐγγόνια μου ἱερέα νὰ ἱεουργῇ αὐτήν. 20
 ἀμὴ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὲ καλεῖ εἰς τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, δόξα τοῦ ὀνό-
 ματος τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, λοιπόν, ὡς καὶ ὡς μοῦ τὴν εὐεργέτησεν ἡ ἐκλαμ-
 προτάτη αὐθεντία, θέλω καὶ ἐγὼ καὶ ὀνοματίζω τὴν ἄνωθεν ἐκκλησίαν
 ἐνὸς ἀπὸ ἐγγόνια μου ὁποῖος ἡθέλῃ ἀξιωθῇ πρῶτος ἅγιος τῆς ἱερωσύνης
 μὲ πᾶσά της δικαίωμα ἵνα ἱεουργῇ αὐτήν καὶ ἔχει τὴν καὶ εἰς ἔπαινον 25

καὶ δόξαν, καὶ αὐξησιν πολυχρόνιον τῆς ἐκλαμπροτάτης ἡμῶν αὐθεντίας ἀμήν, γένοιτο, Χριστέ βασιλεῦ. Καὶ τὰ παιδιά μου θέλω νὰ διαμένουν μοιρασμένα ἀπὸ εἴ τι πᾶσα, ὡς καθὼς ἐμοίρασαν ἀμφοτέρωθεν τοὺς εἰς τὰς ἑννέα τοῦ παρόντος μηνὸς εἰς τὴν ὁποίαν μοιρασίαν μνέσκουν εὐχαριστημένοι οἱ ἄνωθεν αὐτάδελφοι καὶ ποτὲ τῷ καιρῷ νὰ μὴν ἤθελεν ἡμπο- 30 ρέσει τινὰς ἀπὸ τὰ παιδιά μου νὰ ζητήσῃ ἢ νὰ ἀναγκάσῃ ἕνας τὸν ἄλλον μήτε πολὺ, μήτε ὀλίγον εἰς τὴν εὐχή μου καὶ εἰς τὴν κατάρρα μου. "Ετι ἀφήνω τοῦ δαίκου τοῦ υἱοῦ μου μίαν ἀρχιερατικὴν στολὴν τὴν πρώτην ὁλόπλευρην καὶ τὰ ἐπίλοιπά μου ἱερὰ καὶ χαρτία νὰ διαμένουν πρὸς τὸν ἑγγονά μου πού ἤθελεν ἀξιοθῇ ἱερεὺς διὰ τὴν ψυχὴν μου. "Ετι θέλω ὅτι, 35 ἂν βάλουν ἱερέα εἰς τὸν ἄνωθεν ναὸν νὰ ἱεουργῇ αὐτόν, νὰ εἶναι μὲ θέλημα καὶ γνώμην τῶν τεσσάρων μου παιδιῶν ἕως νὰ γίνῃ ὁ ἑγγονός μας παπᾶς, καὶ οὕτως ἐτελείωσα τὴν παροῦσάν μου διαθήκην μετὰ καθαῶς συνειδήσεως κατέμπροσθεν παρακαλεστῶν μαρτύρων τιμιοτάτου πρωτοπαπᾶ 40 κύρ Εὐσταθίου Κοτρωνᾶ, παπᾶ κύρ Γεωργίου Πικρίδη, μισέρ Δημητρίου Τζελαήτη, οἱ ὅποιοι μάρτυρες θέλουν ὑπογράψῃ καὶ υἱὸ τὸ χέρι τοὺς. † ἐγὼ Εὐστάθιος Κοτρωνᾶς καὶ πρωτοπαπᾶς Ζακύνθου μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν καὶ ὑπόγραφα. † κάγὼ παπᾶ Γεώργιος Πικρίδης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν καὶ 45 ὑπόγραφα. † ἐγὼ Δημήτριος Τζελαήτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν καὶ ὑπόγραφα.

18

Δωρεά

25.7.1547

Κονόμος, «Εγγραφα», σ. 226-227, ἀρ. 1

Κόπια ἴσια † α φ μ ζ μηνὸς Ἰουλίου κς'.

† *Ἡ κυρὰ Μαρούλα, τοῦ ποτὲ πρωτοπαπᾶ Γλαρετζάνου Ἀντωνίου¹ ἢ συμβία, παρὼν σωματικῶς, μὲ ἰδίᾳ βουλὴ καὶ θελήσεως αὐτοῦ, οὐχὶ βίας, μήτε ἀναγκάσεως τινὸς ἀνθρώπου, τὴν σήμερον ἔδωκε καὶ ἐψηροδότησε πρὸς τὴν Κυρίαν τὴν Ἀναφωνήτρια² ἕνα κομμάτι ἀμπέλι, ὅπερ ὁρίζει εἰς τόπον λεγόμενον εἰς τ' Ἀκρωτήρι³, ὅσο κεῖνο πού ἤβρσκεται τὴν σήμερον κυρὰ καὶ νοικοκυρὰ, τὸ δίδω διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ μακαρίτου τοῦ ἀντροῦς μου, τοῦ ποτὲ πρωτοπαπᾶ Ἀντωνίου Γλαρετζάνου, καὶ διὰ τὴν ψυχὴν τὴν ἐδική μου καὶ διὰ τὰς ψυχὰς τῶν γονέων μου καὶ μὲ τὰς ἐλιές καὶ μὲ τὴν ἐκκλησίαν τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον⁴ καὶ μὲ τὸν ληνόν, νὰ εἶναι τῆς Κυρίας τῆς Ἀναφωνήτριας, ἐβγά- 5 νοντας τὸ λάκκωμα⁵, τὸ ἀμπέλι καὶ ἀποπάνου ἀπὸ τὴν γράνα⁶, νὰ εἶναι τῆς Κυρίας τῆς Ἀναφωνήτριας, [. . . .]⁷ νὰ τὸ τρώγω ζώντας μου καὶ πεθινήσκοντάς μου νὰ μένῃ εἰς τὴν Κυρία τὴν Ἀναφωνήτρια. Οἱ πλησιασμοὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμπελιοῦ εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρος Ἰωάννης Παγούδης⁸, ἀπὸ δύσεως στράτα κομπούνα⁹, καὶ ἀπὸ τὴν τρεμοντάνα¹⁰ κὺρ Γεωργίου Μακρῆς¹¹ καὶ ἀπὸ τὴν ὁστρια στράτα κομπούνα. Ὑπὸ μαρτυρίας παρακλητοῦς ἀνθρώπους κὺρ Γεωργίου Τρούζα¹² καὶ κὺρ Δήμου Μαρούδα¹³ καὶ κὺρ Κωνσταντίνου Μαρόπουλου¹⁴ καὶ Καλογιάννη Βάλμη¹⁵.*

Διαθήκη

8.7.1617

ΚΟΝΟΜΟΣ, «Έγγραφα», σ. 230-233, έγγραφο 3

[φ. 1α] Κόπια ἐβγαλμένη ἀπὸ τὲς πράξεις τοῦ ποτὲ κυρίου Σαλαμὺν Δε Ρώσση¹ νοταρίου ἀπὸ ἑνατο βιβλίον τῶν διαθηκῶν καὶ κωδικέλλων εἰς φύλλα δύο.

Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν, ἔτει ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως 1617 Ἰουλίου 8. Βλέποντας ἐγὼ Τζώρτζης Ρουκάνης², υἱὸς τοῦ ποτὲ Μαρτίνου³, τοῦτον τὸν θάνατον, τούτην τὴν ὁργὴν τοῦ ἀφεντὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ μᾶς παιδεύει εἰς τοῦτο τὸ μῶδο⁴, καὶ μᾶς ρίχνει εἰς αἰτίες λοῆς μῶδο καὶ ἀποθνήσκομε, ποὺ δὲν ἤξερομε ποῖος ἔχει νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοῦτον τὸν τρομαχτὸν καὶ [ν]τροπιασμένο θάνατο⁵, ὅπου διὰ τὲς ἁμαρτίες τὲς δικές μου μᾶς παιδεύει ἀφέντης ὁ Θεός. Τὸ λοιπόν, τζᾶ⁶ καὶ ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς ἠθέλησε καὶ μοῦ ἐπῆρε τὸν πικραμένο μου ἀδελφὸ καὶ με ἀφήκε μοναχό, καὶ ἔμεινα κληρονόμος εἰς τὰ καλὰ τοῦ πατρός μου, ὅσα ἐκεῖνα ἐρεστήσανε⁷ σιμά μας, δξω ἀπὸ τὸ προικιδί τῆς ἀδελφῆς μου, στέκοντας ἐγὼ καὶ λογιάζοντας πὼς δὲν ἤξερω ἃ γλύτωσω τούτην τὴν σκληρὴν του ὁργὴν καὶ ἀποθάνω αἰφνίδια, ἠθέλησα νὰ κάμω τούτην τὴν παρὼν μου διαθήκην με τὸ ἴδιο μου χέρι ζώντας μου, νὰ εἶναι στέρεα, βεβαία, ὡσὰν κληρονόμος τοῦ ἁνωθεν πατρός μου. Θέλω ἐν πρώτοις καὶ ὁρίζω, ὅτι ἀνίσως καὶ ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς μοῦ πάρη τὸ πνεῦμα μου, μὰ τοτε παρακαλῶ νὰ μακρυαῖνῃ γιὰ νὰ δουλέψω τὲς ἁμαρτίες μου, μὰ ἂν ἀποθάνω ἀφήνω τὴ μάνα μου κυρὰ καὶ νοικοκυρὰ, νὰ μὴν τῆνε διασεῖζῃ κανεὶς, μήτε νὰ τὴν πειράξῃ εἰς κανένα μῶδο· ὅπου νὰ εἶναι, μόνον νὰν τὰ ὁρίζῃ ὅσα νὰ ἤθελα εἰσται, ὡσὰν ἴδια δικά της, τὰ αὐτὰ καλὰ μου καὶ εἰσὲ εἴτι ἄλλο πρᾶμα, νὰν τὰ ἔχῃ νὰ ζωοθροφᾶται ὡς ζωῆς της, καὶ ὅ,τι χρῶστοῦμε, τόσο εἰς τὸ προικιδί τῆς ἀδελφῆς μου, τὸ εἴτι ἄλλο χρῶστοῦμε, ποὺ φαίνονται εἰς σκρίττα⁸ ἀπὸ χέρι δικό μου, νὰν τὰ πλερώνῃ με τοῦτο ἢ αὐτὴ μου μάνα νὰ εἶναι ὀμπλιγάδα⁹ νὰ δίνῃ πᾶσα χρόνο εἰς ὅλες τὲς ἐκκλησίες [φ. 1 β] τοῦ Κάστρου ἢ Γαλιό¹⁰, ποὺ ἔχουνε ἱερεῖς καὶ λειτουργοῦνε, νὰ δίνῃ νὰ μοῦ ψάλλον πᾶσα ἐκκλησία ἕνα σαρανταλείτουργο τὸν κάθε χρόνον καὶ ἔτζι νὰν τὸ κἀνῃ ὡς ζωῆς της, καὶ ἀνίσως καὶ δὲ θέλει νὰ δίνῃ νὰν τὰ κάμουνε με τὸ θέλημά της, νὰ μποροῦνε οἱ αὐτοὶ ἱερεῖς νὰν τῆνε στενεύουντε¹¹ νὰ πλερώνῃ νὰ μοῦ τὰ κάμουνε· καὶ ἀποθάνοντας ἢ αὐτὴ μου μάνα, τὸ ἐδικό μου ὄλο τοῦ πατρός μου καὶ εἴτι ἄλλο ἔχω νὰ λάβω, εἰσὲ σκρίττα, εἰσὲ προστίχι¹², εἰσὲ εἴτι ἄλλο πρᾶμα, νὰ εἶναι τὸ μισὸ τῆς ἀδερφῆς μου καὶ τῶν κληρονόμων της. Με τοῦτο ἢ αὐτὴ ἀδελφὴ μου νὰ μοῦ κἀνῃ τὸν κάθε χρόνο ἑξῆ σαρανταλείτουργα διὰ τὴν ψυχὴ μου, δύο στὸν Παντοκράτορα¹³ καὶ δύο στὸν Ἅγιο Νικόλα στὸ Μῶλο¹⁴, καὶ δύο εἰς τὴν Βαγγελίστρα¹⁵, καὶ ἃ δὲν θέλῃ με τὸ θέλημά της, νὰ μποροῦνε οἱ ἱερεῖς ὅπου θέλουν εὐρίσκονται εἰς τὲς ἁνωθεν ἐκκλησίες, νὰν τῆνε σφορτζάrouνε¹⁶ νὰν τὰ κἀνῃ, τόσο ἐκεῖνη ὡσὰν καὶ οἱ κληρονόμοι διάδοχοι αὐτῆς. Τὸ ἀποδέλοιπο¹⁷ μισὸ ὅπου ρεστάρει, ἃ θελήσῃ ἢ αὐτὴ ἀδελφὴ μου νὰ δώκῃ τὰ ἄσπρα¹⁸ νὰν τὸ πάρη ὅ,τι ἀξίζει, περὶ¹⁹ τῶν στάμπιλων²⁰, διὰ νὰν τὰ δώκῃ εἰς τὲς ἐκκλησίες, ὡς κάτωθε θέλω ξεκαθαρίσει, ἡγουν τὰ ἄσπρα ποὺ θέλουνε εἰσται τοὺς αὐτῶν μισοῦ μεντικοῦ ὅπου ρεστάρει· καὶ εἴτι μετοπτὰ θέλου μεστάρει καὶ πᾶσα ἄλλο

πρῶμα, νὰν τὰ παίρνου ὅλες οἱ ἐκκλησίες τοῦ Κάστρου καὶ Γιαλοῦ, ἤγουν ὅποιες ἔχουν ἱερεῖς [καὶ] λειτουργοῦνε, νὰν τὰ μοιράζοντε ὅλες ἄρατα πορτζιόν²¹, νὰν τὰ παίρνουντε εἰς ἀνάχτηση²² τῶν αὐτῶν ἐκκλησιῶν, διὰ τὴν ψυχὴν μου, μὲ τοῦτο νὰ μὲ γράφουντε εἰς τὴν Πρόθεση, νὰ μνημονεύουντε ἀνταμῶς μὲ τοὺς γονεῖς μου καὶ ἀδελφία μου, γιὰ νὰ μνημονευόμαστε αἰωνίως, καὶ ἂν ἡ αὐτὴ ἀδελφὴ μου δὲν θέλῃ νὰ δώκῃ τὰ ἄσπρα νὰν τὰ πάρῃ, νὰ μποροῦνε νὰν τὰ πουλοῦνε τὰ στάμπιλα καὶ εἴτε ἄλλο ὅπου εἶναι γιὰ πούληση, οἱ αὐτὲς ἐκκλησίες νὰ μαζεῦουν τὰ ἄσπρα νὰν τὰ μοιράζοντε, διὰ νὰ κάμουντε, ὡς [ἡ] γραφὴ ἀνωθεν, διὰ μνημοσυνὸ μας. Ἀκόμη θέλω καὶ ὁρίζω, ὅτι ἂν ποτὲ [φ. 2α] τῶν καιρῶν δὲν ἔλῃ εὐρίσκεται τῆς ἀδελφῆς μου κληρονομία, ἤγουν ν' ἀντικοντέρουν²³ ἀπὸ δαύτη²⁴ τὸ ἑμισὸ ἐδικὸ ὅπου τῆς ἀφήνω νὰ ἔχῃ, νὰν μποροῦνε καὶ ἀποπάνω νὰ παίρνουντε οἱ ἐκκλησίες ὅπου τῆς ἄφηκα τὸ μισό, νὰ ἔχουν στὸ τρίτο καὶ νὰ τὸ μοιράζον καὶ ἐκεῖνο ἄρατα πορτζιόν τὸ ἐπίλοιπο νὰν τὸ παίρῃ τὸ ντεπόζιτο τῶν σκλάβων²⁵ καὶ σπιτάλε²⁶, ἤγουν νὰν τὸ μοιράζον τὸ ντεπόζιτο καὶ τὸ σπιτάλε διὰ τὴν ψυχὴν τῶν γονέων μου καὶ ἐμένα, μὰ θέλω καὶ ὁρίζω ὅτι ἀποθάνοντάς μου ἐμένα νὰ μπορῇ τὸ σπιτάλε νὰ τραβήξῃ αἰωνίως τὸ λιβέλλο²⁷ τοῦ Μανόλη Σαλονικιοῦ²⁸, καὶ ἀπὸ τοὺς κληρονόμους διαδόχους αὐτοῦ τὰ δεκαπέντε δουκάτα²⁹ καὶ ἓνα κοττόπουλο, ὡς καθὼς ἡ γραφὴ φαίνεται εἰς τοῦ μισερ Βιτζέντζου Κύμπη³⁰, νοταρίου. Καὶ τὸν πάχτο³¹ τοῦ Ἀντρία Ταβουλάρη³², καὶ τῶν κληρονόμων διαδόχων αὐτῶν, ὡς καθὼς ἡ γραφὴ φαίνεται εἰς τοῦ αὐτοῦ Κύμπη, στὰρι βατζέλια³³ τέσσερα ἡμισυ καὶ ἓνα κοττόπουλο $4\frac{1}{2}$, νὰν τὸ παίρῃ τὸ σπιτάλιο διὰ τὴν ψυχὴ μου καὶ γονέω μου αἰωνίως ἀπὸ δαύτους³⁴. Καὶ ἔτσι τελειώνω τὴν παροῦσα μου διαθήκη, νὰ εἶναι βεβαία καὶ στερεά, ὡς καθὼς θέλω ὑπογράφει, καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Ἐγὼ Τζώρτζης Ρουκάνης ἔκαμα τὴν ἀνωθε διαθήκη μὲ τὸ ἴδιο μου χέρι.

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑ, «Αλεξάκης», σ. 23, πράξη αρ. 3.

Σολδιάτικο

3 Απριλίου 1513

† .αφιγ' ημέρα γ' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος Ιηϛ' α'. Εἰς τὴν Ὑπερα-
γίαν Θεοτόκον τῶν Δουκάδων παπὰ κύρ Θεωμᾶς Ἀλεξάκης, παπα-Καλοῦϊωάννης
/ 2 ὁ Μουμιούρης, Καλοῦϊωάννης Ἀλεξάκης, κύρ Νικολός ὁ Ροῦσσο, κύρ Ἀντώνης
ὁ Καλυβᾶς, Ἀναστάσης / 3 Ἀλεξάκης, Πέτρος Ἀλεξάκης, κύρ Ἀναστάσης Καλυ-
βᾶς καὶ διὰ καταδοχῆς τῶν ἐτέρων ἐκτη / 4 τῶν τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου τῆς Δουκαδίτισσας ἣν ἔχουν παρὰ αὐτῶν ὡς / 5 καθὼς αὐτοὶ λέγουν. Τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ οἱ ἄνωθεν ἐκτητόροι γεγραμμένοι ἐσυμφώνησαν / 6 μετὰ τὸν κύρ Δημήτρη
τὸν Ἀράθυμον καὶ μετὰ τὸν ἀδελφόν του τὸν κύρ Μιχάλην καὶ διὰ κατα / 7 δοχῆς τῶν
ἐτέρων τοὺς ἀδελφῶν, ἡγοῦν Σταμάτη καὶ Γεώργη, ἣν ἔχουν παρὰ αὐτῶν, / 8 ὡς
καθὼς αὐτοὶ λέγουν, οἱ ἄνωθεν παπάδες καὶ ἐκτητόροι τῆς αὐτῆς μονῆς ὁμολό / 9
γησαν καὶ εἶπαν ὅτι δίδουν καὶ παραδίδουν ἕνα κομμάτιν χωράφιν, λεγόμενον /
10 εἰς τὸ Ρόμπα, εἰς τὴν περιοχὴν καὶ διακράτησιν χωρίον τῶν Πλαταράδων. Ἄρ-
χεται / 11 ὁ πλησιασμός τοῦ αὐτοῦ χωραφίου πλησίον καὶ συνεγγὺς ἀμπελίου τῶν
Ἄρα / 12 θυμάτων καὶ πλησίον τὸ ἀμπελοπερίβολον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν
/ 13 Πλαταράδων καὶ πλησίον καὶ συνεγγὺς χωράφι(ον) τοῦ Τριγώνη καὶ ἐτέρων
ἄλλῃ / 14 θεστάτων πλησιαστάδων ἂν εἰσὶν, ἡγοῦν τοὺς τὸ δίδουν σολιατικὸν καὶ /
15 ὑπὸ σολιατικοῦ ὀνόματος νὰ τὸ ἔχουν αὐτοὶ καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διαδόχοι αὐ-
τῶν / 16 εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, μετὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ συμφωνίας ὅτι νὰ
χρεωστοῦν / 17 ὁ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης καὶ Μιχάλης μετὰ τοὺς ἀδελφοὺς στοὺς Ι καὶ
κληρονόμους τοὺς Ι νὰ δίδουν καὶ πληρώνουν / 18 ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔμπροσθε εἰς πᾶ-
σαν ἐσχάτην μέρα τοῦ Αὐγούστου μηνὸς διὰ σολι / 19 ατικὸν καὶ ὑπὸ σολιατικοῦ
ὀνόματος ἄσπρα τέσσερα ἡγοῦν δ', ἡγοῦν πρὸς / 20 τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκον τῶν
Δουκάδων. Καὶ οὕτως ὁμολόγησαν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη. / 21 Ὑπὸ μαρτυρίας κύρ
Κωνσταντῆ Λίβερη καὶ κύρ Μιχάλη Κυριακάτου καὶ παπὰ κύρ Γεωρ / 22 γίου
Μιχαήλ.†

ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑ, «Αλεξάκης», σ. 36, πράξη αρ. 21.

Συνκράτεια

18 Σεπτεμβρίου 1513

† .αφιγ' ημέρα ιη' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος β'. Εἰς τὸ περιούλιον
τοῦ εὐγενῆ / 2 Βενετιῶν μιστῆρ Τζίλιου Μαλιπιέρα ὁ ἄνωθεν εὐγενὴς ἀπὸ ἑνὸς μέ-
ρους αὐτοῦ καὶ / 3 Καλοῦϊωάννης ὁ Σκριβᾶς ἀπὸ χωρίον τῶν Σκριβάδων ἀπὸ ἐτέρου
μέρους αὐτοῦ τὰ ρηθέντα δύο / 4 μέρη παρὼν σωματικῶς ὁμολόγησαν καὶ εἶπαν
καὶ εἰς τὰς κάτωθεν συμφωνίας / 5 ἤλθασιν δηλαδὴ καὶ δίδει ὁ ἄνωθεν εὐγενὴς
πρὸς τὸν ἄνωθεν Καλοῦϊωάννη Σκριβο καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ / 6 κληρονόμους καὶ
διαδόχους κατόχους ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔμπροσθεν διὰ συνκράτεια καὶ εἰς ὄνομα / 7
συνκράτειας ἕνα κομμάτιν χωράφιν δεκαλίτρων ι', ἡγοῦν δέκα, λεγόμενον εἰς τοῦ
Κοκκαλάρη / 8 πλησίον {πλησίον} τοῦ Χειμαρρείου τὰ ἀμπέλια καὶ πλησίον τοῦ
Ἁγίου Δημητρίου τὰ χωράφια / 9 καὶ πλησίον τῶν Ρωμανάτων καὶ πλησίον τὸ χω-
ράφιν τῶν Σκριβάδων καὶ ἐτέρων ἀληθεσάτων / 10 πλησιαστάδων ἂν εἰσὶν σὺν
μπασῶν νομῶν, προσνομῶν, περιοχῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ αὐτοῦ / 11 χωραφίου
νὰ τᾶχη ὁ ἄνωθεν Καλοῦϊωάννης καὶ οἱ αὐτοῦ κληρονόμοι, μετὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ
συμφωνίας / 12 ὅτι νὰ χρεωστῇ ὁ ἄνωθεν Καλοῦϊωάννης καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ
νὰ τελοῦν, δίδουν καὶ πληρώνουν εἰς πᾶ / 13 σαν ἐσχάτην ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου

μηνός πρὸς τὸν ἄνωθεν εὐγενή καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρο / 14 νόμους καὶ διαδό-
χους ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐνπροσθεν διὰ συνκράτεια καὶ εἰς ὄνομα συνκράτειας / 15 σι-
τάρι μῶδι α΄, ἡγοῦν μῶδι ἓνα, καὶ τὸ δέκατον καὶ πᾶσα χρῆς κατὰ τὴν συνθήειαν
τῶν χωρᾶ / 16 φίων τῶν δεκατάρικων καὶ νᾶχη ἐξουσία ὁ ἄνωθεν εὐγενῆς καὶ οἱ
κληρονόμοι αὐτοῦ καὶ οἱ πακτωναραῖοι / 17 νὰ βάνουν γέροντες νὰ χωρίζουν τὸν
ἄνωθεν ι΄ δεκαλίτρων καὶ ἂν ἤθελε ἡύρισκεται πλεώτερον / 18 νὰ πλερώνη τὸ
ἀνάλογον ὡς καθὼς καὶ τὸν ἄνωθεν ι΄ δεκαλίτρων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐνπροσθεν / 19
καὶ νὰ μένουν τὰ χωράφια εἰς τὸν ἄνωθεν Καλοῖωάννη καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους
αὐτοῦ. Καὶ οὕτως / 20 ὡμολόγησαν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη καὶ εἰς νομὴν τὸν ἔθεσαν
διὰ κονδυλίου ὡς τὸ σύνηθες Κο / 21 ρυφῶν. Ὑπὸ μαρτυρίας κυρὴ Ἀρσένη
Ρούσσου καὶ κυρὴ Ἀντώνη Βαρθαλαμίου καὶ κυρὸ Νι / 22 κόλα Ἐξάρχου.

ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑ, «Αλεξάνκης», σ. 54-55, πράξη αρ. 45.

Διαθήκη - Νέμηση πατρικῆς περιουσίας

15 Ιανουαρίου 1513

† αφιγ΄ ἡμέρα ιε΄ τοῦ Ἰουνναρίου μηνός ἰνδικτιῶνος β΄. ἸΕἰς τὸν οἶκοι κύρ
Μάρκου Γουλήῃ ἐγὼ Μάρκος ὁ Γουλής ζιώντας μου καὶ φρονώντας μου ἔχον / 2
τας τὸν νοῦν σῶον καὶ τοὺς ὀφθλαμοὺς καὶ τὰς ἀκοὰς καὶ τ΄ ἄλλα πάντας
αἰσθήσεις θέλω καὶ ὀρίζω καὶ ποιῶ / 3 ἱμοιρασία εἰς τὰ παιδιά μου τὰ ἅπαντά μου
πράγματα κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, εἰς τὰ / 4 ἐκ Θεοῦ δοθέντα με. Ἐν πρώ-
τοις ἀφίημι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾗ μέλλω θαφῆναι ἐλαϊκά ριζάρια γ΄, / 5 ἡγοῦν τρία,
ἅπερ εἶναι εἰς τὴν περιοχὴν καὶ διακράτησιν χωρίου τῶν Γαρδαλάδων, λεγόμενον
εἰς τὰ Μά / 6 γγανα, πλησίον τὸ περιβόλιν ἡγοῦν μοναχικῆς. Ὁμοίως ἀφίημι ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον / 7 τῶν Γαρδαλάδων καὶ τὲς ἐλὲς τὸ μερ-
τικό μου ὅπερ ἔχω εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Δουκάδων λεγόμενον / 8 εἰς τὸ Βουνάκιν.
Ἐτι δὲ ἀφίημι καὶ ἱμοιράζω τὰ τέκνα μου ἀφῆνω τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Θεοδώρου τὸ
σπίτιον ὅπερ / 9 κατοικεῖ τὴν σήμερον ἀνωγοκάτωγον με πᾶσα κουμεσαρίαν αὐτοῦ
καὶ με πᾶσα ἐβγατίσεων τοῦ αὐτοῦ / 10 ὀσπιτίου. Ὁμοίως ἀφῆνω τοῦ υἱοῦ μου
Διάκου τὸ ὀσπίτιον ὅπερ κατοικεῖ καὶ αὐτὸς τὴν σήμερον σὺν / 11 τὰ τὴν κουμεσα-
ρίαν αὐτοῦ καὶ με πᾶσαν νομὴν καὶ ἐβγατίσεων τοῦ αὐτοῦ ὀσπιτίου ὁμοίως ἀφῆνω
τοῦ υἱοῦ μου / 12 τοῦ Δημήτρη τὸ ὀσπίτιον ὅπερ κατοικεῖ καὶ αὐτὸς τὴν σήμερον σὺν
τὰ τὸ ἐμπασοβγασίδιον καὶ κουμεσαρίαν / 13 ὅπερ ἔχει τὸ αὐτὸν ὀσπίτιον. Ἐτι δὲ
ἀφῆνω τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Γεώργη τὸ ὀσπίτιον ὅπερ κατοικεῖ καὶ αὐτὸς / 14 τὴν σήμε-
ρον σὺν τὰ τὴν κουμεσαρίαν τοῦ αὐτοῦ ὀσπιτίου καὶ ἐβγατίσεων παρῆξι τὰ βαρέλια
ὁπῶς / 15 εἶναι εἰς τὸ αὐτὸ ὀσπίτιον, ἡγοῦν ἀνωγοκάτωγον, νὰ εἶναι εἰς ἐξουσίαν
μου ἕως τέλους ζωῆς μου καὶ ἀποτύχοντάς μου / 16 νὰ μένουν εἰς τὴν κληρονομίαν
μου. Ἀφῆνω τῆς νύφης μου τῆς Ζαμπέτας διὰ ψυχικὴ μου σωτηρίας τὸ ἀμπέλιόν
μου / 17 ὅπερ ἔχω, λεγόμενον εἰς τὰ Μάγγανα, πλησίον τῶν Τζαγκαράτων τὸ χω-
ράφιν ἀπὸ τὸν τίλλον καὶ ἀπάνω ζευγιά μία, / 18 ἀφῆνω τῆς καίνα βαρέλι μετρῶν
ἡ΄ διὰ νὰ με κυβερνάη, νὰ τᾶχη ἕως τέλος ζωῆς τῆς καὶ ἀποτυχόντας αὐτῆς / 20 νὰ
μένουν εἰς τὴν κληρονομίαν μου. Καὶ οὕτως ὀρίζω καὶ ποιῶ κωνδίκηλλον ἐγὼ ὁ
ἄνωθεν Μάρκος ὁ Γουλής / 21 καὶ ὅσες γραφές ἐπροεποίησα ἡγοῦν διαθήκες,
ἱμοιρασίες εἰς τὰ τέκνα μου θέλω καὶ ὀρίζω νὰ μηδὲν / 22 ἔχουν τὸ στέργο οὔτε
ἄλλη ἂν ποιήσω μόνη ἢ παροῦσα μου οὔτε γραφὴ νᾶχη τὸ στέ<ρ>γος. Καὶ οὕτως
ὡμολό / 23 γησεν ὁ ἄνωθεν κύρ Μάρκος ὁ Γουλής. Ὑπὸ μαρτυρίας παπὰ κύρ
Θεοδώρου τοῦ Μεσάζου καὶ κύρ Χρυσό Λευτεριώτη. †

ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑ, «Αλεξιάκης», σ. 55-56, πράξη αρ. 46.

Αρραβωνητικό συνάλλαγμα

φ. 13 α'

1 Ιανουαρίου 1514

† .αφιδ' ημέρα α' του Ιουναρίου μηνός ἰνδικτιῶνος β'. Κυρὴ Ἀντρίας ὁ Λίμβερης ἀπὸ χωρίον τῶν Δουκάδων καὶ ἡ σύνμβιό του / ² Ἀρετὴ ἐντὸς οἰκίας τοῦ κυρ Βασῆ Πρετοῦ ἀπὸ χωρίον τῶν Δουκάδων παρὼν σωματικῶς ἐσυνμφώνησαν με / ³ τὸν παρόντα κυρ Στέφανον Μακελλάρη τὸν ἀπὸ χωρίου τοῦ Σκριπεροῦ περὶ ἀρραβωνητικοῦ συναλλαγμάτου / ⁴ καὶ ἐπαίρουν γαπρόν, ἡγοῦν σῶγαπρον, εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἄνωθεν κυρὴ Ἀντρίας, λεγόμενη Μαργαρίτα, / ⁵ καὶ ἐπιδίδουν πρὸς αὐτὴν τὴν εὐχὴν αὐτῶν. Ἐν πρώτοις στρώμα α' γόματον, μαξιλάρια β' μετὰ τὰ τύματά τους, / ⁶ πάπλωμα α', σεντόνια β' τὸ καθὲν σεντόνι πηχῶν ἰβ' καὶ ἀπὸ τὰ παντοῖα τοὺς πράγματα ὅπερ ἔχουν, / ⁷ κινητὰ, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, τῆς δίδομεν μέρος ἡμισον μετὰ τὸ τέλος τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ἀκο / ⁸ μὴ δίδομεν πρὸς τὸν εἰρημένον γαπρό μας τὸν ἄνωθεν γεγραμμένον ἡγουν κυρ Στέφανον Μακελλάρη / ⁹ ἕνα κομμάτιν χωράφιν δεκάλιτρον α', ἡγοῦν δεκαλίτρον ἑνός, νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ ὁ ἄνωθεν κυρ Στέφανος / ¹⁰ πουλήσῃ, χαρίσῃ, ψυχοδοτήσῃ εἴ τι θέλῃ καὶ βούλῃται. Ἀκομὴ ἐσυνμφώνησαν τὰ δύο μέρη ὅτι νὰ ὑπαν / ¹¹ τρέψουν ἐκ τὴν μέσσην τοὺς τὰ ἕτερα παιδιά τὰ θηλυκά, λεγόμενα τὸ ἐν Τζουάνα καὶ τὸ ἕτερον Σταματοῦ, / ¹² ἡγουν ἐξώπρεια κατὰ τὴν δύναμιν αὐτῶν. Καὶ οὕτως ἐσυνμφώνησαν ὁ ἄνωθεν κυρὴ Ἀντρίας καὶ ὁ γαπρός / ¹³ τοῦ ὁ Στέφανος Μακελλάρης. Ὑπὸ μαρτυρίας κυρ Δημήτρη Μακρῇ καὶ Βασίλῃ Καριανίτῃ καὶ Δημήτρῃ Ρούπα, κατζίκανος. † Τὸ ἄνωθεν χωράφιν τοῦ δεκαλίτρον ὅπου δίδουν τοῦ γαπροῦ τοὺς ἐν εἰς τὰ ἀμπέλια μέσα, λεγόμενα Τζου / ¹⁴ καλόπηλος. Μάρτυρες οἱ ἄνωθεν μαρτύροι.†

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 222-223, πράξη αρ. 11.

Επιστροφή προίκας μετά το θάνατο του άνδρα

18 Δεκ. 1541

φ. 3α

† αφμα' ημέρα ιη' τοῦ Δικεβρίου μηνός. Κυρα-Μαρία, συμβία τοῦ ποτέ κύρ Γεωργίου τοῦ Ρωμαίου ἀπὸ χωρίου τοῦ Ζυγονοῦ, θυγάτηρ / ² τοῦ ποτέ κύρ Γεωργίου τοῦ Παπαδόπουλου, ἑτερη κυρα-Μαρία, συμβία τοῦ ἄνωθεν, ἡγουν ἡ πρώτη. Ἐπειδὴ εἶχεν αἷμα / ³ λωτιστὴ ἡ ρηθεῖσα κυρὰ Μαρία καὶ ἔλαβεν συμβία τὴν ἄνωθεν καὶ ἀπότυχε ὁ ἄνωθεν κύρ Γεώργιος καὶ ἄφησεν τὴν ὑστερὴν Ἰσυμβία αὐτοῦ|| εἰς / ⁴ τὰ παντοῖα τοῦ κυρὰ καὶ οἰκοκυρὰ καὶ ἐκατανώδωσεν ὁ Θεός καὶ ἦρθε ἡ πρώτη ἡ συμβία τοῦ ἄνωθεν ποτέ κύρ Γεωργίου / ⁵ ἐκ τὴν σκλαβιὰν καὶ θέλει νὰ λάβῃ τὴν προῖκα τῆς ἐκ τὴν κληρονομία τοῦ ποτέ συμβίου αὐτῆς, | τὴν σήμερον | ἐσυφώνησαν οἱ ἄνωθεν θελῇ / ⁶ ματικοῦ τρόπου καὶ δίδει πρὸς αὐτὴν ὅλον τῆς τὸ μέρος ἀπὸ τὰ ἀμπέλια ὅπερ ἔχει εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ προειρημέ / ⁷ νου χωρίου, λεγόμενο εἰς τὴν Μούντενα, σὺν τὰ μέ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίου τὸ ὄντι πλησίον καὶ σύνεγγυς ἀμπελ(ίου) / ⁸ κύρ Σταματίου τοῦ Ρωμαίου καὶ πλησίον ἀμπελίων τῶν Κουρτεσάτων. Ἀκομὴ καὶ τρεῖς ἐλές ὅπερ στήκονται εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν, / ⁹ ἡ μία στήκεται εἰς τὸ χωράφιον κύρ Σταματίου Ρωμαίου, εἰς τοὺς Φούρνους, καὶ ἡ ἑτερη εἰς τὰ μανδριά καὶ ἡ τρίτο εἰς τὴ {τὴν} δημο / ¹⁰ σίαν ὁδόν, στρώμα α' γεμᾶτο μαλλὶ καθὼς ἡύρισκεται, μαξιλάρι α' γεμᾶτο μαλλὶ καθὼς ἡύρισκεται, / ¹¹ βαρδακούρ(ι) ἓνα μεσότριβο νερατζᾶτο, ὑποκάμισο α' καθὼς ἡύρισκεται, ἐμπόλια α' καινούρια, κακά / ¹² βι α', κρεμαστάλυση α', κασέλα μία καθὼς ἡύρισκεται. Καὶ κρίζεται ἡ ρηθεῖσα κυρα-Μαρία πληρωμένη καὶ εὐχαριστημένη, / ¹³ διὰ τὴν ὁποία προῖκα εἶχε νὰ λάβῃ ἐκ τὴν κληρονομία τοῦ ποτέ συμβίου αὐτῆς || καὶ ὑπόσχεται ἡ ρηθεῖσα κυρα-Μαρία / ὑπόσχεται καὶ τοὺς αὐτῆς κληρονό / μους καὶ διαδόχους {σ} τῆς τοῦ διαφεν / τίζουν τὴν ἄνωθεν κυρα-Μαρία / εἰς τὸ εἰρημένον ἀμπέλι καὶ τὰ ἐξῆς ||. Καὶ ὑπόσχεται ἡ ρηθεῖσα κυρα-Μαρία ὑπόσχεται καὶ τοὺς αὐ / ¹⁴ τοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους {σ} τῆς ὅτι ποτέ τῷ καιρῷ νὰ μηδὲν ἤθελε γυρεῦσαι τὴν κληρονομία τοῦ ποτέ συμβίου αὐτῆς κύρ / ¹⁵ Γεωργίου ἰδιὰ τὴν ἑαυτῆς προῖκα καὶ τὰ ἐξῆς. Μάρτυρες κύρ Μιχαήλ τοῦ Ἀνδριώτη, κύρ Νικολ(άου) τοῦ Βαραγκᾶ.

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 232, πράξη αρ. 23.

Συνυποσχετικό

23 Απρ. 1542

φ. 5β

† αφμβ' ημέρα κγ' τοῦ Ἀπριλίου μηνός. Κύρ Ἰωάννης ὁ Ζυγονιάτης ἀπὸ χωρίου τοῦ Ζυγονοῦ διὰ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ ἑτέρου μέρους, / ² κύρ Γεώργιος ὁ Κρητικὸς ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον ἀπὸ ἑτέρου μέρους διὰ μέρος αὐτοῦ. Τὰ ρηθέντα μέρη παρὼν σωματικῶς / ³ ὡμολόγησαν καὶ εἶπαν ὅτι ἐσυφώνησαν διὰ τὰς διαστάξεις καὶ διαφοράς, ἃς ἔχουν ἀναμεταξὺ αὐτῶν, καὶ βάνουν κριτὰς / ⁴ ἄλπιτροὺς καὶ κενούς διαγνώμονας κύρ Ἰωάνν(η) τὸν Ράδο, κύρ Δημήτρ(ιον) τὸν Μακρυλέκα, οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου, εἰς τὸ / ⁵ νὰ ἰδοῦ[[μεν]], ἡκούσουν τὰς εἰρημένας διαστάξεις καὶ διαφοράς αὐτῶν, κρίνουν καὶ ἀπόφασιν δώσουν πρὸς αὐτοὺς ἐκ / ⁶ λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὲς η' τοῦ νῦν μηνός καὶ ἂν οἱ ρηθέντες δύο κριταὶ οὐδὲν ἤθελαν ὁμοφωνή / ⁷ σει εἰς τὰς γνώμας αὐτῶν, νὰ λαβαίνουν καὶ τρι-

τον ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ εἴ τι κρίνουν καὶ ἀποφασίσουν τόσον ὅλοι ἐξ ἴσου / ⁸ ὅσον τὸ πλεον μέρος ἐξ αὐτῶν, ἢ παρὼν τὰ μέρη ἢ ἀπὼν, τὰ ρηθέντα μέρη ὑπόσχονται τοῦ στέργουν καὶ ὁποῖον μέρος ἦθε / ⁹ λεν μετατρέπει ἀπὸ τὸ παρὸν κουμπρεμέσο νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸν νέο σπιτάλι ὑπέρπυρα ν' καὶ πάλι τὸ παρὸν κουμπρε / ¹⁰ μέσο μενέτω ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. Καὶ οὕτως ὑπόσχονται. Μάρτυρες κύρ Νικολ(άου) Βαραγκᾶ, κύρ Στεφάνου Γαβρίλη.

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 236, πράξη αρ. 28.

Σεμπριά σε ελαιοτριβείο

1 Ιουν. 1542

† αφμβ' ἡμέρα α' τοῦ Ἰουνίου μηνός. Κύρ Κωνσταντῆς ὁ Φωτεινός ἀπὸ χωρίου τῆς Παυλιάνας, κύρ Λιβιέρης / ² ὁ Σκιαδόπουλος ἀπὸ χωρίου τῆς Ἀγίας Τριάδος σωματικῶς τὰ παρόντα μέρη παρὼν ὠμολόγησαν καὶ εἶπαν ὅ / ³ τι ἐσυμφώνησαν μὲ τὸν μπαρόντα εὐλαβέστατον ἱερ(έα) κύρ Γεώργιον τὸν Ἰατρόν, κύρ Ἰωάνν(η), αὐτάδελφον αὐτοῦ, / ⁴ σὺν τὰ καὶ μὲ τὴν ἀδελφосύνη τους, οἱ ἀπὸ χωρίου τῆς Παυλιάνας, τὸ πῶς νὰ ποιήσουν ἐργαστήριον, ἦγουν λαιοτρι / ⁵ βείο ἐντὸς χωρίου τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ βάνει ὁ ρηθεὶς κύρ Κωνσταντῆς, κύρ Λιβιέρης τὸ ὀσπίτιον, ἦγουν νὰ τὸ δώσουν / ⁶ σκεπασμένο μὲ πόρτες, περιαύλι καὶ ἐμπασοεβγασίδι καὶ νὰ ρίχνῃ καὶ τὰ λιόστα καὶ νὰ ὀφείλῃ ὁ ἄνω ἱερ(εὺς) κύρ / ⁷ Ἰωάννης μὲ τὴν ἀδελφосύνη τους νὰ δώσουν λιθάρια δ', ἦγουν τέσσερα, τὰ τρία καινούρια καὶ τὸ ἕτερον παλιό, τὰ ὁποῖα δὴ / ⁸ ο λιθάρι τ' ἀγόρασε ἀπὸ τὸν ἄνωθεν κύρ Λιβιέρη καὶ νὰ βάλουν πιλάντρες, ἀδρακτοσφότυλα, σφηρίδες, / ⁹ λαυρία, ἦγουν πᾶσαν ὀρδινὴ τοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου νὰ τὸ δώσουν ἀλεθούμενο τὸν νῦν ἐρχάμενον χρόνον καὶ / ¹⁰ ἀπὸ εἴ τι ὀσόδημα θέλει ἐβγάλει τὸ ρηθέν ἐργαστήριον νὰ λαβαίνουν τὸ ἥμισον ὁ ρηθεὶς κύρ Κωνσταντῆς, κύρ Λιβιέρης καὶ τὸ ἔτε / ¹¹ ρον ἥμισον ὁ ἄνωθεν ἱερεὺς κύρ Ἰωάννης μὲ τὴν ἀδελφосύνη τους καὶ νὰ τὸ ἔχουν ἐπικοίνως ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐ / ¹² ξῆς αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν κληρονόμοι καὶ διαδόχοι τους καὶ ἀπὸ εἴ τι ἤθελεν τραβενιέρε ἀπὸ τὰ ἐργάνια τοῦ ἀργαστηρί / ¹³ ου νὰ πληρῶνῃ ὁ κάθε εἰς τὸ μερίδιόν του καὶ ὁποῖος εἰ οὐδὲν ἤθελεν θελήσει νὰ κινήσουν τὸ ρηθέν ἐργαστήριον / ¹⁴ νὰ τὸ κινοῦν οἱ ἕτεροι σένπροι καὶ νὰ ἐβγαίνῃ ὁ ἔξοδος ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον καί, ἂν ποτὲ τῷ καιρῷ ἔρθῃ ὁ ἀδελφός τοῦ / ¹⁵ ἄνωθεν κύρ Λιβιέρη καὶ οὐδὲν τοῦ ἄρεση ἢ ἄνωθεν σεμπριά, νὰ ὀφείλῃ ὁ ρηθεὶς κύρ Κωνσταντῆς, κύρ Λιβιέρης νὰ / ¹⁶ ποιήσουν ἕτερον ὀσπίτιον εἰς τὸν τόπον ὅπερ ἐποίησαν τὴν ἀνταλλαγὴν, ἦγουν νὰ τὸ δώσουν μὲ πᾶσαν ὀρδινία, ὅ / ¹⁷ περ καὶ τὸ ἄνωθεν, καὶ ὁποῖος ἤθελεν μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν ἄνωθεν συμφωνία νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ μέρος τῷ στέργοντι ὑπέρπυρα ρ'. / ¹⁸ Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν τὰ παρόντα καὶ ἀναγεγραμμένα μέρη θεληματικοῦ τρόπου. Μάρτυρες κύρ Ζαχαρία Δαντρέα, κύρ / ¹⁹ Ἀντρέα Βαραγκᾶ.

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 236-237, πράξη αρ. 29.

Διαθήκη

11 Νοεμβρ. 1542

φ. 7α

† αφμβ' ἡμέρα ια' τοῦ Νοεβρίου μηνός. Ἐσῶθεν οἰκίας κυρ- Ἀρετῆς μωλωνοῦς, ἐντὸς χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου, ἐγὼ ἡ ρηθεῖσα Ἀρε / ² τὴ ἀστενῆς οὔσα καὶ κληήρρισσα οὔσα, σῶον μὲν {ν}οῦν ἔχων τὸ<ν> νοῦν καὶ τὰς ἐτέρας <αἰ>σθήσ<εις> τοῦ σώματος καὶ / ³ τὰ ἐξῆς. Ἀφῆνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς

τὸν ναὸν ὅπερ μέλλω θαφῇ ὑπέρπυρα ι'. Εἰς δὲ τὰ ἐναπολειφθὲν / ⁴ τινὰ κατξίβελα, ὅπερ εἶχα εἰς χεῖρας τῶν παιδίων τοῦ ποτὲ εὐλαβεστάτου ἱερ(έως) κύρ Σταματέλου τοῦ Ματαρέ / ⁵ λου, οἰκῆτωρ Κορυφῶν, καὶ ἀφάνισαν αὐτά, καὶ ἀφῆνω τα ἐγγράφως μὲ τὸν Θεὸν καὶ μὲ τὴν ψυχὴν μου, ἐν / ⁶ πρώτοις στρώματα δύο, βιλάρια τὸ καθὲν ἓνα πηχῶν ιστ', κοῦπα μία ἀσημέϊνη λιτριάρικη. / ⁷ Ἀκομὴ ἕτερε κοῦπα δεύτερη, βέργα μία ἀσημέϊνη, μανίκια ζυγὴ μία καρζέϊνα, σεντόνια γ' καινού / ⁸ ρια τὸ καθὲν σεντόνι πηχῶν ιστ', μαξιλαρίες β', ἐνδυμέλες στ' κεντητές, ἐμπόλιες ε', / ⁹ οἱ τέσσερις κεντητές καὶ ἡ ἕτερη μὲ ξένα κλώσσια, μακρυμάντηλα ε' τὸ καθὲν ἓνα πηχῶν ε', δακτυλίδι / ¹⁰ ἓνα ἀσημέϊνο, δεστεμέλι α' κεντητό, πανὶ βιλάρια δ' τὸ καθὲν βιλάρι πηχῶν ιστ' καὶ τὸ ἓνα / ¹¹ βιλάρι ἦτον βαμμένο γεράνι, βαμπακέλες γ', μέριζες ζυγὴ μία ἄσπρες λε', βελέσια β' καινούρι<α> / ¹² μὲ τὴν φάλδα τὸ καθὲν βελέσι πηχῶν ιε', ὑποκάμισον α' γυναικίω κεντητό, βαμπάκι λίτρες γ' γνεσ / ¹³ μένο, μαγνάδια β' τὸ καθὲν μαγνάδι μπράτζα ε'. Ἀκομὴ θέλει μου ὁ κύρ Γεώργ(ιος) Ἀρμενιάκος λάδι ξέ / ¹⁴ στες β', θέλει μου κύρ Γεωργῆς ὁ Χειμαρραῖος ὑπέρπυρα ιστ' καὶ ἄσπρα ἓνα, θέλει μου ὁ κύρ Δημήτρ(ιος) ὁ Μοναστηριώ / ¹⁵ της λάδι λίτρες ι'. Ἀκομὴ θέλει μου ὁ ἀδελφός μου τζεκίνια θ', ἦγουν ἐννιά. Μάρτυρες εὐλαβεστάτου ἱε / ¹⁶ ρ(έως) κύρ Ἀρσένιου τοῦ Ἀρμενιάκου καὶ εὐλαβεστάτου ἱερέως κύρ Νικολ(άου) τοῦ Παγωμένου.

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 248, πράξη αρ. 46.

Διγαμία

21 Οκτω. 1543

† αφμγ' ἡμέρα κα' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. Κυρα-Σταματοῦ, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ κύρ Ἰωάνν(η) Κοτζώνη ἀπὸ χώρας τοῦ Βοθρεντοῦ, σω / ² ματική παρῶν ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν. Ἐπειδὴ αἰγχιμαλωτίστη ὁ παρῶν συμβίος αὐτῆς κύρ Θεόδωρος ὁ Ζυγονιά / ³ της ἀπὸ χωρίον τοῦ Ζυγουνοῦ καὶ ἡ ἄνωθεν κυρα-Σταματοῦ ἔμεινε εἰς τὸ εἰρημένον χωρίον καί, μὴ ξεύροντες ὅτι {ὅτι} ὁ συμβίος αὐτῆς / ⁴ ζῆ, ὑπανδρεύτη καὶ ἔλαβεν ἕτερον ἄνδρα καὶ ὁ Θεὸς ἐκατενόδωσεν καὶ ἦλθεν ὁ ἄνωθεν συμβίος αὐτῆς κύρ Θεόδωρος καὶ / ⁵ ζητεῖ νὰ λάβῃ αὐτήν, διὰ νὰ λείψουν κρίσεις, ἔξοδες ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὴν σήμερον ἢ ρηθεῖσα κυρα-Σταματοῦ θεληματικοῦ / ⁶ τρόπου δίδει καὶ ἐλευθερώνει πρὸς τὸν μπαρόντα συμβίον αὐτῆς κύρ Θεόδωρον καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ δι / ⁷ αδόχους {σ}του ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὅλον τὸ ὀσπίτι, ὅπερ ἔχει ἐντὸς τοῦ εἰρημένου χωρίου, τὸ ὅποιον / ⁸ αὐτὸν σπίτ(ι) τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ποτὲ συμβίον αὐτῆς κύρ Ἀντώνιον τὸν Ζυγονιάτη διὰ τὴν προῖκα της καὶ νὰ τὸ ἔχη ὁ ρηθεῖς κύρ / ⁹ Θεόδωρος καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ τοῦ ποιοῦν εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτ(ι) εἴ τι δ' ἂν βούλωνται καὶ τὰ ἔξῃς. Καὶ ὑπόσχεται ἡ ρηθεῖσα κυρα- / ¹⁰ Σταματοῦ ὑπόσχεται καὶ τοὺς αὐτῆς κληρονόμους καὶ διαδόχους {σ}της τοῦ ὀφείλ(ουν) διανθεντίζουν τὸν ἀναγεγραμμένον κύρ Θεόδω / ¹¹ ρον καὶ τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους {σ}του ἀπὸ παντός ἐναντιότητος εἰς τὸ εἰρημένον ὀσπίτ(ι) καὶ ὑπόσχεται / ¹² ὁ ρηθεῖς κύρ Θεόδωρος, κυρα-Σταματοῦ νὰ μὴδὲν ἤθελεν γυρεῦσει πλέον εἰς τὸν ἕτερον διὰ κανενὸς τρόπου. Καὶ οὕτως / ¹³ ἐσυμφώνησαν τὰ ρηθέντα μέρη θεληματικοῦ τρόπου. Μάρτυρες κύρ Γεωργ(ίου) Βαραγκᾶ, κύρ Στεφάνου Γαβρίλη.

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 295, πράξη αρ. 118.

Συμφωνητικό κτητόρων μονής με ιερέα

14 Μαΐου 1545

† αφμε' ἡμέρα ιδ' τοῦ Μαΐου μηνός. Ὁ εὐλαβέστατος ἱερ(εὺς) κύρ Ἀρσένιος ὁ Ἀρμενιάκος, κύρ Δημήτριος ὁ Ἀρμενι / ² άκος, κύρ Νικόλαος ὁ Ἀρμενιάκος, κύρ Θεόδωρος ὁ Ἀρμενιάκος, ἕτερος κύρ Νικόλ(αος) Ἀρμενιάκος, / ³ κύρ Κωνσταντῆς Ἀρμενιάκος οἱ ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαῖος σωματικῶς παρὼν ὡμολόγησαν καὶ εἶπαν / ⁴ ὅτι ἐσυμφώνησαν μὲ τὸν παρόντα εὐλαβέστατον ἱερ(έα) κύρ Νικόλαον τὸν Μπαγωμένον ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον καὶ / ⁵ ἐπέδωσαν πρὸς αὐτὸν τὴν μονὴν τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ Ἀθληφόρης τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς, ὅπερ κεῖται ἐντὸς τοῦ / ⁶ εἰρημένου χωρίου εἰς τὸ ἱερουργεῖν καὶ ψάλλειν αὐτὴν εἰς ὕμνον, δόξαν τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ καὶ εἰς φήμην τῆς ἐκλα / ⁷ προτάτη(η)ς αὐθεντίας καὶ εἰς πολυχρόνιον τῶν παρόντων ἐκτητόρων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν αἰοιδήμων καὶ μα / ⁸ καρίων ἐκτητόρων, σὺν τὰ μὲ τὰ ἱερὰ σκευή, ἐσώχωρα, χωράφια, ἐλές, ἄχρι διὰ χρόνους ἐρχαμένους τελείους / ⁹ β', ἦγουν δύο καὶ ἀπὸ ὅσα σώχωρα εἶναι σπαρμένα νὰ λαβαίνειν τὸ τετάρτι καὶ ἀπὸ ὅσα θέλει ἡρέθῃ σπαρμένα τελει / ¹⁰ ὠνοντας οἱ δύο χρόνοι νὰ παίρῃ τὸ τετάρτι ἢ ἄνωθεν μονή. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν καὶ ὑπόσχονται οἱ ἄνωθεν ἐκτη / ¹¹ τόροι τοῦ διαφεντίζου τὸν ἀναγεγραμμένον ἱερ(έα) ἀπὸ παντὸς ἐναντιότητος εἰς τὴν εἰρημένην μονήν. Μάρτυρες κύρ / ¹² Γεωργ(ίου) Χειμαρρείου<υ>, κύρ Ἀντρέα Βαραγκά.

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 312, πράξη αρ. 146.

Σύμβαση μαθητείας

13 Οκτ. 1545

† αφμε' ἡμέρα ιγ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. Κύρ Ἰωάννης ὁ Χαϊκάλης εὕρισκόμενος ἐντὸς χωρίου τοῦ Ἀγίου / ² Ματθαῖος σωματικῶς παρὼν ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἐσυμφώνησεν μὲ τὸν παρόντα κύρ Μιχαήλ / ³ τὸν Βρυώνη ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον τὸ πῶς νὰ τὸν μάθῃ τὴν χαλκικὴν διὰ τέσσαρους χρόνους ἐρχαμένους / ⁴ καὶ τελειώνοντας οἱ ἄνωθεν χρόνοι νὰ ὀφείλῃ ὁ ρηθεὶς μαστρο-Γιάννης νὰ δώσῃ πρὸς τὸν ἄνωθεν κύρ Μι / ⁵ χαήλ ὅλα τὰ σύνεργα τῆς αὐτῆς τέχνης, ὡς καθὼς ἔναι ἡ συνήθεια τῆς αὐτῆς χαλκικῆς, καὶ νὰ ὀφείλῃ ὁ ρηθεὶς / ⁶ κύρ Μιχαήλ νὰ ἔναι εἰς τὴν ὑπακουὴν τοῦ ἄνωθεν μαστόρου καὶ ἂν πολλάκις ἤθελεν μισεύσῃ / ⁷ ὁ ρηθεὶς μαστρο-Γιάννης ἐκ τὸ εἰρημένον χωρίον νὰ ὀφείλῃ νὰ πληρώνῃ τὸν ἄνωθεν κύρ Μιχαήλ τὸν καθὲν χρό / ⁸ νον ὑπέρπυρα ρ' καὶ ὅποιον μέρος ἤθελεν μετατρέπ(ει) ἀπὸ ἄνωθεν συμφωνία νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ μέρος τῷ / ⁹ στέργοντι ὑπέρπυρα ρ'. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν. Μάρτυρες κύρ Νικολ(άου) τῆς Δουμενικίας, κύρ Ἀντώνιου Μηζάκη.

ΡΟΔΟΛΑΚΗΣ, «Βαραγκάς», σ. 316, πράξη αρ. 154.

Μίσθωση εργαστηρίου

15 Δεκ. 1545

† αφμε' ἡμέρα ιε' τοῦ Δικεβρίου μηνός. Κύρ Νικόλαος ὁ Σπάρος ἀπὸ τὴν πα-
ραποταμια τῆς Μεσογῆς σω / ² ματικῶς παρὼν ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἐσυ-
φώνησεν μὲ τὸν κύρ Πέτρ(ον) τὸν Ζαβάδη ἀπὸ χώρας / ³ τῆς Πάργας καὶ ἐνοι-
κίαςέν του τὸ ἐργαστήριον, ὅπερ ἔχει ὁ ρηθεὶς κύρ Νικόλαος εἰς τὴν Μεσογῆ, πλη-
σίον ἐ / ⁴ τέρου ὁσπιτίου τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολ(άου), ἄχρι διὰ χρόνους ἐρχαμένους
τελείους ε', ἥγουν πέντε, / ⁵ τὸν καθὲν χρόνον νὰ πληρῶνῃ ὁ ρηθεὶς κύρ Πέτρος εἰς
ἐνοί(κι) τοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου ἄσπρα λε', ἥγουν τρι / ⁶ ἄντα πέντε, ἀρχίζοντας
{ἀρχίζοντας} ἀπὸ τὴν πρώτ(ην) τοῦ Μαρτίου νὰ (ἐν)πῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἐργα / ⁷ στήριον
καὶ νὰ ὀφείλῃ ὁ ρηθεὶς κύρ Πέτρος νὰ οἰκονομῇ καὶ φθεένῃ τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον.
Καὶ ὑπόσχεται ὁ ρηθεὶς / ⁸ κύρ Νικολ(ας) τοῦ ὀφείλ(ει) διαυθεντίζει τὸν ἀναγε-
γραμμένον Πέτρ(ον) ἀπὸ παντὸς ἐναντιότητος εἰς τὸ εἰ / ⁹ ρημένον ἐργαστήριον.
Καὶ οὕτως ὑπόσχεται. Μάρτυρες κύρ Ἀντωνίου Μηζάκη, κύρ Ἀναστάση Βρυώνη,
κύρ / ¹⁰ Μιχαὴλ Μπαμπούρη.

ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βραβιανίτης*, σ. 42-43, πράξη αρ. 5.

5. ΣΟΛΙΑΤΙΚΟ 20.7.1479
- + ἡμερ(α) κ' τ(οῦ) Ιουλλ(ίου) (Ἰνδικτιῶνος) ιβ'. ἔνδωθ(εν) ἐργαστηρ(ίου) ἔμοῦ νοτ(α)ρ(ίου) Θ(εο)δ(ώ)ρ(ου) Βραβιανητ(η) ἐν τῇ ἀγορᾷ Κορυφ(ῶν) ὁ εὐλαβεστ(α)τ(ος)/ μισερ πρε Πιερ(ος) Λαντζ(ης) καθολικ(ὸς) βικ(ά)ρ(ιος) τῆς ἀγιωτ(ά)τ(ης) μ(η)τροπολ(εως) Κορυφ(ῶν) ὡς πρεκουρατ(ό)ρ(ος) του
- 5 μισερ Νικολ(άου) Αουρελ(ίου)/ κανονικου καὶ μπεν(ε)φφικιατ(ου) τῆς πρευνεντ(ας) τῆς Παλαιοπολ(εως) παρ(ῶν) σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) καὶ ἔκουσ(ία) αυτ(οῦ) βουλ(ῆ) και θε/λησ(ει) ὁμολογ(η)σ(εν) καὶ εἴπ(εν) ὅτι ἔδωσ(εν) ὑπὸ σολιατ(ι)κ(ον) καὶ εἰς σολιατικ(ου) ὀνομ(α)τ(ος) πρὸς τ(ὸν) παρον-τ(α) Στέφαν(ον) Σαχλικ(ην)/ δι' αὐτ(οῦ) (δὲ) καὶ πρὸς τοὺς αυτ(οῦ) κλη-
- 10 ρονομ(ους) καὶ διαδόχους ἀπὸ τ(ῆν) σιμ(ε)ρ(ον) καὶ εἰς τ(ὸν) αιων(α) τ(ὸν) ἄπαντ(α)/ γῆν ουργ(ίας) ιβ' τὸ μάρκος τὸ (δὲ) πλάτος ουργ(ίας) ς' ὅσον εὐρίσκει(ται) τὴν σήμ(ε)ρ(ον) διακοιμ(έ)ν(ην) εἰς τ(ὸ)/ ἔξοπ(ο)λ(ον) Κορυφ(ῶν) εἰς τὰ Μ(ε)γ(ά)λ(α) Λιθ(ά)ρ(ια) λεγομ(ε)ν(η) στην Προμιτ(ε)-ν(αν) πλ(ησίον) τ(οῦ) τοπ(ου) Ιω(άννου) Μοσουλ(ῆ) ὅπερ ἔχει σολι/ατ(ι)-
- 15 κ(ον) ἀπο την μ(ε)γ(ά)λ(ην) εκκλ(ησίαν) πλ(ησίον) ἀμπελ(ίου) Ιω(άννου) Κουρελ(ου) καὶ πλ(ησίον) τῆς ὁδοῦ δημοσ(ίας) ἵνα ὁ ρηθ(εῖς)/ Στέφανος ὁ Σαχλίκης μετὰ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αυτ(οῦ) ὀφιλ(ει) ἔχειν τ(ῆν) αυτ(ῆν) γην/ και ποι(ῆν) ὡς θελ(οιεν) καὶ βουλλοιντ(ο) πωλην δω-ρεισθ(ω) ἀνταλλάττην προειξιν διδων(αι) καὶ τα ε/ξης οσπερ ἀληθ(εῖς)
- 20 κυριοι καὶ δεσποτ(αι) τουτ(ου) οἷ(ος) τόπος υπῆρχ(εν) ἀργὸς σκληρος και ἀδια/φορος πρὸς τ(ῆν) μ(ε)γ(ά)λ(ην) εκκλ(ησίαν) ἀπὸ ἔκπαλαι και μεχρι τῆς δεύρο. ἐποφειλομ(έ)ν(ου) (δὲ) τ(οῦ) ειρημ(έ)ν(ου)/ Στεφαν(ου) κ(αὶ) κληρον(ο)μοδιαδόχων αυτ(οῦ) τοῦ διδ(ην) τελῆν καὶ πληρῆν τὸ κατετ(ος) ἀνηστερίτος/ πρὸς τ(ῆν) ἀγιωτ(ά)τ(ην) μ(ε)γ(ά)λ(ην) εκκλ(ησίαν) Κορυ-
- 25 φ(ῶν) σολιατ(ι)κ(ον) καὶ εἰς [σο]λιατίκου ὀνομ(α)τ(ος) εἰς πασαν/ αι-σχατ(ην) [τοῦ] αυγ(ού)στ(ου) μην(ὸς) υπ(έρ)πυρ(α) [...] τῶν Κορυφ(ῶν) καὶ σολδ(ία) ις' πρὸς τον/ [.....] πλαιον ουχί. καὶ εἰς νομ(η)ν τ(ὸν) ἔθεσ(εν) διὰ κονδ(υ)λ(ίου) ὡς τὸ σύνηθ(ες) Κορυφ(ῶν)/ [.....]ποσχεθ(η) τ(οῦ) ὀφιλ(ην) διαφθ[εντί]ζην αυτὸν ἀπὸ παντ(ὸς) αν(θρωπ)ίνου σω-
- 30 μ(α)τ(ος) τοῦ/ [εἰς ἐν]αντιωτ(η)τ(α) ελθην κα[ὶ] τὰ] εἴης. ὑπὸ μ(αρτυρίας) του ευγενεστ(ά)τ(ου) μισερ/ [Τζου]αν Καπελ(ου) κῦρ Α[ντώνη] Κανα-λιοτ(η) καὶ μαῖστρο [Φρα]τζεσκ(ου) Βαρδ(ά)νη./
- [ηλλοιῶ]θη το παρ(ὸν) ινστρουμεντ[ο.....] καθ(ὼς) η
...../ καὶ τοῦ ειρημ(έ)ν(ου) Στεφαν(ου) ηλ[.....]
- 35 ὑπὸ μ(αρτυρίας) [μαῖστρο Φρ]αντζεσκ(ου) Βαρδ(ά)νη./

ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βραβιανίτης*, σ. 46, πράξη αρ. 9.

9. ΔΑΝΕΙΟ (ΒΛΗΣΙΔΙ) 22.7.1479

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρ(α). Γίνης ὁ Λοκύκ(ας) καρaboκυρης εἰς τ(ὸ) ξυλ(ον)
 τ(οῦ) σερ Νικολ(άου) Καβάτζα καὶ Μιχ(αῖ)λ ο [Δευ]/τεραῖος συντροφος
 αὐτ(οῦ) παροντ(ες) σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) ὁμολογ(η)σαν καὶ εἶπαν ὅτι ἔλαβαν
 5 εκ/ τ(ὸν) παροντ(α) κύρ Δημητρ(ιον) Δανια ἰνσωλ(ι)δω εἰς βλησιδ(ι) δου-
 κ(ά)τ(α) χρυσὰ ὀκτῶ καὶ/ υπ(έρ)πυρ(α) τρῖακοντ(α) τῶν Κορυφ(ῶν) ὁ-
 ποια υπ(έρ)πυρ(α) εἰσὶν ἀπὸ κρασὶν ὅπερ ἔλαβαν/ εκ τ(ὸν) εἰρημ(έν)ον
 κυρ Δημητρ(ιον) καὶ γενομ(έν)ου τ(οῦ) παροντ(ος) ταξιδ(ίου) ὀφιλ(ουν)
 επιστρέφην πρὸς/ τ(ὸν) ρηθ(έν)τα κύρ Δημητρ(ιον) τὸ βλησιδ(ι) αὐτ(οῦ)
 καὶ τὴν τεταρτ(ίαν) ὥς τὸ σύνηθ(ες) Κορυφ(ῶν)/ ὁποῖος ρηθ(εῖς) καρ-
 10 βοκ(ύ)ρ(ης) με τ(ὸν) σύντροφ(ον) αὐτ(οῦ) ἐποίησ(αν) κονσέρβα με τ(ὸν)
 Ἰω(άννη) Ντα/μπουδ(ο)βα καὶ Στέφαν(ον) Αβραμ(η) διὰ τὸ παρ(ὸν) τα-
 ξιδ(ι) μ(ά)ρ(τυρες) κυρ Νικ(ό)λ(αος) Ταντ(ου)λ(ας) καὶ μαῖ/στρο Μιχ(α-
 ῖ)λ ὁ Κουρσ(ά)ρ(ης).

κυρ Δημητρ(ιος) ὁ Δανι(ας) αὐτ(οῦ) παροντ(ος) ὁμολογ(η)σ(εν) ὅτι ἔλα-
 15 β(εν) εκ τ(ὸν) ἄνωθ(εν) καρaboκ(ύ)ρ(η)/ Δευτ(ε)ρ(αῖον) ὄλλ(ον) τὸ ἄνω-
 θ(εν) βλησιδ(ι) αὐτ(οῦ) ηγ(ουν) δουκ(ά)τ(α) ἡ' καὶ υπ(έρ)πυρ(α) λ' καὶ
 διὰ θελησ(εως) αὐτ(οῦ) τὸ παρ(ὸν) ἰνστρουμ(εν)τ(ον) νὰ ἐνι [η]/λλιωμ(έ)-
 ν(ον) καὶ αφανισμ(έν)ον πάρεξ υπ(έρ)πυρ(α) ι' διὰ τ(ὴν) τεταρτ(ίαν)
 αὐτ(οῦ) καὶ βουτζην ἐν ὅπερ τ(οῦ) λυπ(ει) καὶ ουτ[ως]/ ὁμολογ(η)σ(εν)
 20 ἡμέρ(α) ζ' τ(οῦ) οκτ(ω)βρ(ίου) αὐοθ'. μ(α)ρ(τυρίας) μαῖστρο Φραντζε-
 σκ(ου) Βαρδ(ά)νη καὶ μαῖστρο Ἰω(άννη) Σκλάβου.

ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βραβιανίτης*, σ. 51-53, πράξη αρ. 16.

16. ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΕΡΟΝΤΟΤΡΟΦΙΑΣ 25.7.1479

+ Τῇ αὐτῇ ἡμέρ(α). κυρα Καλῇ ἡ πρ(εσ)βυτέρη συμβία τ(οῦ) ποτ(ε)| πα-
 π(α) Ἰω(άννη) Τζημεριοτῇ |χ(ο)ρ(ίου) Ἐπισκοπιανὰ| διὰ μέρος αὐτῆς ἀπὸ
 ἐν μέρος καὶ/ Κώστ(ας) Πασχαλ(ης) |ανεψιος αὐτῆς| ἀπὸ χορίον τ(οῦ) α-
 γ(ίου) Ματθαίου διὰ μέρος αὐτ(οῦ) ἀπὸ ετ(ε)ρ(ον) μέρος τὰ ρηθεντ(α) β'
 5 μερ(η) παροντ(α)/ σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) ὁμολόγησ(αν) καὶ εἶπαν ὅτι ἐσυμφω-
 ν(ησαν) ἀμφωθ(εν) καὶ εἰς τ(ὴν) κατ(ω)θ(εν) συμφων(ίαν) ἤλθασιν δηλα-
 δ(ῇ) |ἐσυμφων(ησαν)| ἵνα ὁ ρηθ(εῖς)/ Κωστ(ας) ανεψιος αὐτῆς ὑπόσχετ(αι)
 ἀπὸ τ(οῦ) παρόντ(ος) νὰ ἀπελθ(ει) σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) νὰ ἴστατ(αι) καὶ κα-
 τικεῖ/ ὁμοῦ με τὴν εἰρημ(έν)ην κυρα Καλῇ θεῖαν αὐτ(οῦ) εἰς τὴν οἰκίαν
 10 αὐτῆς τοῦ ἔχειν αὐτ(ὸν) ὥς υἱὸν αὐτῆς κ(α)τ(ὰ) ἐν/ καὶ αὐτὸς αὐτὴν ὥς
 μη(τη)ρ αὐτ(οῦ) καὶ κιβερν(εῖ) αὐτὴν κ(α)τ(ὰ) τὴν ἰσχὴν αὐτ(οῦ) καὶ αὐ-
 τὴ ὁμοίως αὐτ(ὸν)/ περν(οντας) καὶ αὐτὸς ὁ ρηθ(εῖς) Κωστ(ας) ὄλλ(ον)
 τὸ ἀδελφομύρην αὐτ(οῦ) |εἰς αὐτὴν| ἀπὸ εἴτοι τ(ὸν) ἐγγίξει ἐκ τὰ παν-
 τ(οῖα) πρᾶ/γμ(α)τ(α) ὅπερ ἔχει. αὐτὴ (δὲ) ἡ πρὸρημ(έν)η κυρα πρ(εσ)βυ-
 15 τερα ἔκουσια τῆς βουλ(η) καὶ θελησ(ει) ὁμολογ(η)σ(εν) ὅτι/ ἐχάρησ(εν)

εδωρησεν) καὶ διὰ τοῦ παροντιος) εγγραφου) σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) ἐλευθε-
 ρ(ω)σ(εν) πρὸς τὸν εἰρημ(έ)ν(ον) Κώσταν/ ἀνεψιον αὐτης ὅλλ(ον) τὸ
 τέταρτον) μέρος ἀπὸ τὰ παντιοῖα) πραγμ(α)τ(α) αὐτης κηνητ(ᾶ) ακηνη-
 τ(α) καὶ/ αυτοκηνητ(α) τοῦ ἔχειν αὐτὰ ὁ ρηθ(εῖς) Κώστας καὶ οἱ κλη-
 20 ρον(ό)μ(οι) καὶ διὰδόχι αὐτοῦ) ἀπὸ τ(ῆν) σημ(ε)ρ(ον) καὶ/ εἰς τὸν αἰω-
 ν(α) τὸν ἀπαντ(α) ||μετα πασῶν νομῶν αὐτοῦ προν(ο)μ(ῶν) περ(ι)οχῶν
 δικαιωμ(ά)τ(ων) εισόδ(ων) καὶ ἐξοδ(ων) συντ(α) καὶ με τ(ὸ) βαρος του
 σολιατι[κου]|| καὶ ποιην ὡς θελ(ει) καὶ βουλευτ(αι) πωλ(ῆν) δωρεῖσθω κ(αὶ)
 τὰ ἐξῆς. τὰ/ (δὲ) ετ(ε)ρ(α) πραγμ(α)τ(α) της ἀνωθ(εν) κυρα πρ(εσ)βυτε-
 25 ρ(ας) νὰ τὰ ἔχει εἰς ἐξουσίαν αὐτῆς ἕως τελ(ους) ζωης τ(ης)/ καὶ ἐὰν ὁ
 ρηθ(εῖς) Κωστ(ας) ἐνὶ ἀγαθὸς καὶ καλὸς πρὸς τ(ῆν) εἰρημ(έ)ν(ην) κυρ(ᾶν)
 πρ(εσ)βυτ(ε)ρ(αν) κ(αὶ) ἀναπαυση αὐ/την ἐν ὧρει καλὸ καὶ τιμῶ να ὀ-
 φιλ(ει) ἔχειν καὶ τὰ ετ(ε)ρ(α) αὐτῆς παντιοῖα) πραγμ(α)τ(α) διὰ ψυχη/κην
 αὐτης σ(ωτη)ρίαν καὶ διὰ τ(ῆν) κυβερν(ησιν) καὶ ἐξοδ(ον) αὐτοῦ ὅπερ
 30 τ(ῆν) θελ(ει) κυβερνεῖ καὶ ζωοτροφην/ παρεξ μ(ε)τ(ᾶ) τὸν θανατ(ον) αὐ-
 τῆς. νὰ ἔχει ἐξουσίαν) νὰ ἀφίσ(ει) τήποτ(ε) μέρος διὰ τ(ῆν) ψυχην τ(ης)
 εἰς/ ἐκκλησίαν ἢ πρὸς τιναν ὀρφανήν. ετ(ε)ρ(α) συμφων(ία) μεσθ(εν)
 αὐτῶν. ὅτι ἐὰν πολλα//

φ. 306r

κῖς ὁ ρηθ(εῖς) Κώστας οὐδὲν ἀναπάβη με την εἰρημ(έ)ν(ην) κυρα Καλῆν
 35 εἴτε η εἰρημ(έ)ν(η) κυρα Καλη/ οὐδὲν ηθελ(ε) εἶσθ(εν) καλλὰ ἀναπαυμε-
 νη καὶ λατρεμένη με τὸν ρηθ(έντα) Κωστ(α) νὰ ἔχει ἐξουσίαν)/ ὁ ρη-
 θ(εῖς) Κωστ(ας) νὰ ἴστατ(αι) καὶ κατοικῆν χωρία αὐτοῦ καὶ νὰ ὀφιλ(ει)
 νὰ ἔχει τὸ τέταρτον) μέρος/ ἐκ τὰ παντιοῖα) πραγμ(α)τ(α) αὐτῆς η-
 γ(ουν) ὅπερ τοῦ ἐδωρήσ(εν) με τιουτ(ον) τροπ(ον) ὅτι αὐτὸς ὁ ρηθ(εῖς)
 40 Κωστ(ας)/ ὑπόσχετ(αι) νὰ ὀφιλ(ει) νὰ κυβερν(εῖ) καὶ ζωοτροφῇ τ(ῆν) ἄ-
 νωθ(εν) κυρα πρ(εσ)βυτ(έ)ρ(α) ἕως τελ(ους) ζωης τ(ης)/ κ(α)τ(ᾶ) την αὐ-
 τοῦ) ἰσχήν καὶ εἰς νομὴν διὰ κονδ(υ)λ(ίου) ἔθες(εν) ὁ εἷς τὸν ετ(ε)-
 ρ(ον) κ(αὶ) ὁ ετ(ε)ρ(ος) τὸν ετ(ε)ρ(ον) κ(αὶ) τὰ ἐξῆς/ ὑπὸ μ(α)ρ(τυρίας)
 τοῦ) εὐλαβεστ(ά)τ(ου) μισερ πρε Γουλιερμ(ου) Σπατ(α)φορ(α) (δε)κά-
 45 ν(ου) της μ(ε)γ(ά)λ(ης) ἐκκλη(ησίας) Κορυφ(ῶν)/ κύρ Αντων(η) Αλταβή-
 λ(α) καὶ κυρ Κωστῇ Πλανουδ(η).

Στό περιθώριο τοῦ φ. 311v: *εὐγ(ά)λ(η) ἐνομιχιασθῇ.*

στ. 21-23: *μετα πασῶν ... σολιάτικου.* Τό κείμενο στό κάτω περιθώριο τοῦ φύλλου.

23.

ΝΑΥΛΩΣΗ

30.7.1479

+ αὐοθ' ἡμερ(α) λ' τοῦ ἰουλλ(ίου) μηνος (ἰνδικτιῶνος) ιβ^α. κυρ Ἰω(άννης)
 ὁ Μοσχοβήτης καρaboκύρης |εις τ(ὴν) γριπ(α)ρ(ίαν) αὐτ(οῦ)| παρ(ὼν)
 σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) ὁμολογ[ήσεν]/ καὶ εἶπ(εν) ὅτι ἐσυμφον(η)σ(εν) με τ(ὸν)
 παροντ(α) κυρ Πιερ(ον) Καφίρην καὶ ἐναυλ(ω)σ(εν) πρὸς αὐτὸν τὴν
 5 γριπ(α)ρ(ίαν) αὐ[τοῦ]/ φουρνηδ(α) με τοὺς ναπτας καὶ ρεμέντζια νὰ ἀπελ-
 θ(ει) εἰς τ(ὸν) Αὐλον(α) νὰ φορτωσ(ει) ἄλλας νὰ [τὸ]/ ἐπάρη εἰς τ(ὴν)
 Σκουτ(α)ρ(η) ἥγουν νὰ ποιησ(ει) δύο ταξειδ(ια) φορτωμ(α)τ(α) δύο ||νὰ
 ἐξεφορτωσ(ει) εἰς τ(ὸν) Σὰν Σεργ(ιον)|| με τιουτ(ον) τροπ(ον) ὅτι ὁ ρηθ(εῖς)
 κα/ραβοκ(ύ)ρ(ης) νὰ ἀπελθ(ει) εἰς τ(ὸν) Αὐλον(α) με τὴν γριπ(α)ρ(ίαν)
 10 αὐτ(οῦ) καὶ νὰ φορτωσ(ει) τὸ ἄλλας καρτεροντας εἰς τον/ Αὐλον(α) νὰ
 φορτωσ(ει) ἡμερ(ας) ε' καὶ εἰς τ(ὸ) ἐξεφορτ(ω)μα νὰ ἐξεφορτωσ(ει) ἔτε-
 ρες ἡμερ(ας) ε' / τόσ(ον) εἰς τὸ πρωτ(ον) ταξειδ(ι) ὅσ(ον) εἰς τὸ δευτ(ε)-
 ρ(ον) ||εὐγαν(ον)τ(ας) τ(ὰς) ἐορτ(ὰς) κ(αὶ) τ(ὰς) ἡμερ(ας) ὅπ(ου) θελ(ει)
 μισεύη κ(αὶ) σων(ει) εἰς τ(ὸν) τοπ(ον)|| ὑπόσχομ(ε)ν(ος) ὁ ρηθ(εῖς) καρ-
 15 βοκ(ύ)ρ(ης) νὰ βαλ(ει) εἰς/ τὴν γριπ(α)ρ(ίαν) αὐτ(οῦ) εἰς τὸ καθ(εν) φόρ-
 τ(ω)μα ἄλλας τόσον ὅσον εἰς λογαριασμ(ὸν) στάρρα ε/πτακόσια του σι-
 τ(α)ρ(ίου) ὁ (δὲ) ρηθ(εῖς) κύρ Πιερ(ος) ὑπόσχετ(αι) νὰ ὀφιλ(ει) δωσ(ει)
 καὶ πληρωσ(ει) πρὸς τ(ὸν) ρηθ(έντα) καρ-α/βοκ(ύ)ρ(ην) ναυλ(ον) εἰς τὰ
 δύο ταξειδ(ια) δουκ(ά)τ(α) χρυσα πεντήκοντ(α) τέσσερα ἥγουν νδ' / με τοι-
 20 αὐτὴν συμφον(ίαν) ὅτ' ὁ ρηθ(εῖς) κύρ Πιερ(ος) ὑπόσχετ(αι) νὰ διδ(ει) καὶ
 πληρὴν τ(ὸν) αὐτ(ὸν) ναυλ(ον)/ πρὸς τ(ὸν) ρηθ(έντα) καρ-αβοκ(ύ)ρ(ην)
 πασα ταξειδ(ι) καὶ ἀν πολλακ(ι)ς εἰς τ(ὸν) Αὐλον(α) οὐδεν τοὺς φορτ(ῶ)/-
 σουν ὁ ρηθ(εῖς) κυρ Πιερ(ος) ὑπόσχετ(αι) νὰ πληρεῖ τ(ὸν) ναυλ(ον) σῶον
 ||ἥγουν τοῦ ἐνδ(ος) ταξειδ(ίου)|| ὑπόσχόμ(ε)ν(ος) καὶ ὁ ρηθ(εῖς) καρ-αβοκ(ύ)-
 25 ρ(ης)/ νὰ μῖσευσ(ει) με τὴν γριπ(α)ρ(ίαν) αὐτ(οῦ) ἕως εἰς τὰς δ' τοῦ νῦν
 αὐγουστ(ου) μηνος [[εὐγαν(ον)τ(ας)/ τὰς ἐορτας καὶ τας ἡμερ(ας) ὅπου
 θελ(ει) μῖσειν καὶ σων(ει) εἰς τ(ὸν) τοπ(ον)]] νοόντας/ νὰ φορτωσ(ει) ὁ
 ρηθ(εῖς) καρ-αβοκ(ύ)ρ(ης) τὴν γρυπ(α)ρ(ίαν) αὐτ(οῦ) ὅσον κλεισ(ει) ἢ
 πορτ(α) αὐτοῦ ἥγουν σταρα ψ' / ἢ καὶ περισσοτ(ε)ρ(ον) ἀν βαλ(ει) ἀπὸ
 30 κατ(ω). καὶ οὕτως ἐσυμφον(ησαν). μ(α)ρ(τυρίας) Ραουλ/ Σγουρομαλ(η)
 Κ(αλο)ιω(άννη) Φαρμάκη καὶ Δημητρ(ίου) Μπαζαλαν(η).

ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βραβιανίτης*, σ. 59, πράξη αρ. 24.

24. 30.7.1479
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ
- + Τῇ αὐτῇ ἡμερ(α). ἔνδωθ(εν) τῆς σευασμι(ας) μον(ῆς) τοῦ ἁγ(ίου) Δημη-
τρ(ίου) εἰς τὸ ἔσοπ(ο)λ(ον) Κορυφ(ῶν) ὁ εὐλαβεστ(α)τ(ος)/ πρωτ(ο)π(α)-
π(ας) Κορυφ(ῶν) κυρ Λε(ων) ὁ Ῥοποκέφαλ(ος) π(α)π(α) κύρ Δημητρι-
(ος) ὁ Μαυροματ(ης) σακελι(ων) π(α)π(α)/ κύρ Γρηγόριος Πολύευκτος
5 ἄρχων τῶν ἐκκλησι(ῶν) π(α)π(α) κυρ Πετρ(ος) Θομοπ(ου)λ(ος) παπ(α)
κυρ Μιχ(αῆ)λ Βικεντ(ης) καὶ π(α)π(α)/ κυρ Αλεξιος ὁ Ραρτοῦρος ἐκ τῶν
ἀριθμὸν τῶν λβ' ἱερέ(ων) Κορυφ(ῶν) παροντ(ες) σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) καὶ/ ἐ-
κουσια αὐτῶν βουλ(ῇ) καὶ θελήσ(ει) ὁμολογησ(αν) καὶ εἶπαν ὅτι ἔδω-
σαν καὶ ἐπαρεδ(ω)σαν/ πρὸς τ(ὸν) παροντ(α) κυρ Κουμ(ε)λ(ον) Αχίλην
10 οἰκῆτωρ Κορυφ(ῶν) δι' αὐτοῦ (δὲ) καὶ πρὸς τοὺς αὐτ(οῦ)/ κληρονόμους
καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν σημ(ε)ρ(ον) καὶ εἰς τ(ὸν) αἰῶν(α) τ(ὸν) ἅπαντα/
τὸ χοράφιον αὐτῶν τῶν λβ' τὸ διακοιμ(ε)ν(ον) εἰς τὴν περιοχὴν τ(οῦ)
Αγειρου/ εἰς τὸ χορίον τὸ Λευχορακην τὸ ἐπονομαζομεν(ον) [] ἵνα
ὁ ρηθ(εῖς) κυρ Κουμ(ε)λ(ος) μ(ε)τ(ᾶ) ἑαυτ(οῦ) κληρονόμων καὶ διαδό-
15 χων ὀφίλουν ἔχειν κρατην/ καὶ αἰὲν νέμοντ(αι) τὸ ρηθ(εν) χοραφίον μ(ε)-
τ(ᾶ) πασῶν νομῶν αὐτοῦ προν(ο)μῶν ἀπὸ τὴν σημ(ε)ρ(ον) καὶ εἰς τ(ὸν)
ἅπαντ(α) αἰῶν(α) με τοιουτον τροπ(ον) καὶ συμφωνί(αν) ὅτι/ ὁ ρηθ(εῖς)
κυρ Κουμ(ε)λ(ος) καὶ οἱ αὐτοῦ κληρον(ό)μοι καὶ διαδόχοι ὀφίλουν δι-
δ(ην) καὶ πληρῆν/ πρὸς τοὺς τριακοντ(α) δύο ἱερεῖς τῶν Κορυφ(ῶν) τὸ
20 δέκατον ἀπὸ πᾶσαν ἐσωδ(ίαν)/ καὶ καρποφορίαν ὅπερ θελ(ει) ποιεῖ εἰς
τὸ ρηθ(εν) χοραφίον ἡγουν τ(ὸν) χρόν(ον)/ ὅπερ τὸ θελ(ει) σπερν(ει) καὶ
νὰ διδ(ει) καὶ μίαν πίταν καὶ πλαῖ(ον) οὐχί. καὶ εἰς/ νομὴν τὸν ἔθεσ(αν)
διὰ κονδ(υ)λ(ίου) ὡς τὸ σύνηθ(ες) Κορυφ(ῶν). ὑποσχέθ(η)σαν τοῦ/ ὀφι-
λ(ην) διαφθ(εν)νίτζην αὐτὸν ἀπὸ παντ(ὸς) αν(θρωπ)ίνου σώμ(α)τ(ος)
25 τ(οῦ) εἰς ἐναντιώτ(η)τ(α) ελθ(ῆν)/ καὶ τὰ ἐξῆς ὑπὸ μ(α)ρ(τυρία)ς παπ(α)
κυρ Νικολ(άου) Μανιάκη καὶ κύρ Μανουηλ/ τ(οῦ) Ἀγάλου.//

ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βραβιανίτης*, σ. 102-103, πράξη αρ. 67.

67. 9.4.1504
ΚΑΝΙΣΚΙ
- + αφδ^ω ἡμέρα θ' μηνός ἀπριλλίου ἰνδικτιόνος ζ^{ης}. ἔνδωθεν οἰκίας ὅπερ
[κα]/τοικεῖ τὴν σήμερον ὁ εὐγενῆς μισέρ Μηχαήλ Τρός εἰς τό ἐξωπόλω/
τῶν Κορυφῶν ἐν τῇ ἐννορίᾳ μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰακώβου καὶ Χριστοφό-
ρου παρόντος ἐμοῦ νοταρίου Θεοδώρου Βραβιανήτη μαιστρο Σε[μπα]//
φ. 247ν
- 5 στιάν μουρέρ καὶ κύρ Γεώργιος Μπαλ[ια]ρῆς μαρτύρων πρὸς τοῦτο
ἰδι[κῶς]/ κληθέντων καὶ ἀξιοθέντων καὶ τ[ά] ἐξῆς. ὁ ῥηθείς εὐγενῆς Βεν-
νετιῶν [μι]/σέρ Μηχαήλ Τρός παροῦνος Κορυφῶν παρῶν σωματικῶς
καὶ ἐκουσία [αὐτοῦ]/ τὴν βουλῇ καὶ θελήσει ὁμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι
ἔδωσεν καὶ σωματι[κῶς]/ ἐπαρέδωσεν εἰς ὄνομα κανύσχυ πρὸς τόν πα-

- 10 ρόντα Καλο Ίωάννη Ξαψομ[α]/νύκη κάτοικον Κορυφῶν καὶ Δημήτρη
Μερκούρη ἀπὸ χωρίον τῆς Κλη[μα]/τίας ἐξαδέλφους δι' αὐτῶν δέ καί
πρὸς τοὺς αὐτῶν κληρονόμους καί/ διαδόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς
τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα τινά τόπον/ λόγγον γῆν μοδίῶν δύο διακείμενον
εἰς τὴν περιοχὴν χωρίου τῆς Κλη/ματίας πλησίον ἀμπελίου Ίωάννη
- 15 Βασιλάκη καὶ ἐτέρου τόπου τῆς/ εἰρημένης μπαρουνίας ὅπως ὁ ρήθεις
Ίωάννης ὁ Ξαψομανύκης καὶ Δημήτρης ὁ Μερκούρης καὶ οἱ κληρονο-
μοδιαδόχοι αὐτῶν ὀφείλουν ἔχειν/ τόν αὐτόν εἰρημένον τόπον γῆν μο-
δίῶν δύο ὡς ἄνωθεν τοῦ κρατοῦν καί/ καλιεργοῦν καὶ ἀεὶ νέμονται καὶ
ποιοῦν ὡς θέλουν καὶ βούλονται μέ/ τὰ τοιαύτης συμφωνίας καὶ τρό-
- 20 που ὅτι αὐτοὶ οἱ ρηθέντες Ίωάννης/ καὶ Δημήτρης καὶ οἱ κληρονο-
μοδιαδόχοι αὐτῶν νὰ ὀφείλουν νὰ δίδουν/ καὶ νὰ πληροῦν τό κατ' ἔτος
ἀνύστερδῶτως καὶ ἀδιαλείπτως πρὸς τὴν εἰ/ρημένην μπαρουνίαν διὰ
κανύσχυ καὶ εἰς ὄνομα κανυσχίου διὰ τόν αὐ/τόν εἰρημένον τόπον γῆν
μοδίῶν δύο ὡς ἄνωθεν συτάρυ δεκάλυτρα δύο/ ἔτι δέ νὰ ὀφείλῃ νὰ
- 25 πληρώνῃ καὶ τό γήμουρον, ἥγουν τό δέκατον τόν/ καθ' ἕν χρόνον τόσον
ἐάν τό φυτεύσῃ κλήματα, ὅσον ἀπὸ ἥτι ἕτερον/ σπεύρουν καὶ φυτεύ-
σουν παραδίδοντας αὐτόν κατὰ τὴν συνήθειαν./ ἀφ' οὗ καὶ εἰς νομήν
τοὺς ἔθεσεν διὰ κονδυλίου ὡς τό σύνηθες Κο/ρυφῶν. καὶ νὰ ὀφείλῃ ὁ
ρήθεις εὐγενῆς διαυθεντίζειν αὐτούς καὶ τοὺς/ αὐτῶν κληρονόμους καὶ
- 30 διαδόχους διὰ μέρος καὶ ὄνομα τῆς εἰρη/μένης μπαρουνίας ἀπὸ παντός
ἀν(θρῶπ)ίνου σώματος τοῦ εἰς ἐναντιότητα ἐλ/θεῖν καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ ρήθεις
Καλο Ίωάννης ὁ Ξαψομανύκης παρῶν, ὁμο/λόγησεν ὅτι ἔδωσεν σωμα-
τικῶς ἐπαρέδωσεν πρὸς τόν εἰρημένον/ Δημήτριον τόν Μερκούρη ὅλ-
λον τό μερτικόν αὐτοῦ ἐκ τόν ἄνωθεν/ τόπον ἥγουν νὰ τόν ἔχῃ ὅλλον
- 35 τόν ἄνωθεν τόπον γῆν μοδίῶν δύο ὡς/ ἄνωθεν. ὁ ρήθεις Δημήτρης καὶ
οἱ κληρονομοδιαδόχοι αὐτοῦ μέ/ τόν τρόπον, τάξιν καὶ πληρωμήν, ὡς
ἄνωθεν διαλαμβάνῃ. καὶ οὕ/τως ὁμολόγησεν ἡμέρα δ' ἡ μηνὸς Ἰουννίου
αφδ^ω. ὑπὸ μαρτυρί/ας Καλο Ίωάννη Τζιβυτα καὶ Νικολό Κωστάντη./
Εὐγαλθῇ ἐκ τὰς πράξεις νοταρίου κύρ Θεοδώρου Βραβιανήτη παρ'
- 40 ἐ/μοῦ νοταρίου Ίωάννη Χοντρομάτη.

Στὸ περιθώριο: Χ(ορί)ο Κλιματια. Κιριακίς Ψομακίς κατικὸς ἰς Κοριφούς κε Διμι-
τριὸς Μερκουρίς ἀπὸ χ(ορί)ο Κλιματια ἐξαδελφὸς τοῦ χοραφίου λονκοδι μοδίῶν διο σο-
λιατικο σταρι μιζουρια τεσερα κε μέρος δεκατο.

ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βραβιανίτης*, σ. 105-106, πράξη αρ. 70.

70.

ΔΙΑΘΗΚΗ

8.11.1515

+ αφιε^ω ἡμερ(α) ἡ' μηνος νοεβρ(ίου) (Ινδικτιῶνος) δ'. ἔνδωθ(εν) οικι(ας)
 κυρ Λαζάρου Πεκουλ(η) εις τ(ὸ) ἐξόπωλ(ον) Κορυφ(ῶν)/ ἐν τῇ ἐνορ(ία)
 μονῆς τῆς υπ(ερα)γ(ίας) Θεοτόκου τῆς Σπηλ(αίας). Ἐγὼ ὁ ρηθ(εις) Λά-
 ζαρ(ος) Πεκουλ(ης) ἐν ἀσθεν(εία)/ δεινῇ περὶ πεσῶν κοιτωμ(ε)ν(ος) χα-
 5 μαὶ ἐν τῇ στρωμνῇ μ(ου) σῶον μεν ἔχων τ(ὸν) νοῦν κ(αὶ)/ ἐρρωμ(έ)ν(ας)
 τὰς φρεν(ας) κ(αὶ) τὰ ἔξης. ἐν πρώτοις ἀφίειμοι πᾶσι χρι(στι)ανοῖς τ(ὴν)
 εν/ Χ(ριστ)ῶ ἀγάπην κ(αὶ) τελ(είαν) συγχώρησιν ἦν κ(αὶ) ἐγὼ δέομ(αι)
 τυχεῖν. ἔπειτα θέλω κ(αὶ) ὀριζῶ/ κ(αὶ) ἀφίω ἔσχατον μ(ου) κληρονόμον
 κ(αὶ) διοικητὴν τὸ παιδί μου τὸ θυλικ(ὸν) ὀνόμ(α)τι(ι)/ Ρεμουντ(αν) εἰς
 10 ὅλλα τὰ παντοῖα μου ἀγαθὰ πράγμ(α)τ(α) κινητὰ ἀκίνητα/ κ(αὶ) αὐτο-
 κίνητα εἴτοι ἔχω κ(αὶ) εἴτοι μὲ ἀκαρτερεῖ νὰ ἔχω διὰ πᾶσα τροπ(ον)/
 ἔργον κ(αὶ) στρατ(αν). τὴν συμβίαν μου τὴν κυρα Καλὴν ἀφίνω κ(αὶ)
 αὐτὴν με τὸ ρηθ(έν) μ(ου) παιδ(ιν) τὴν Ρεμουντ(αν) νὰ ἴσταντ(αι) κ(αὶ) νὰ
 κατοικοῦν ἐν τῷ ἅμα κ(αὶ) νὰ/ ζωοτροφοῦνται ἐκ τὰ ἐμὰ ἀγαθὰ ἕως νὰ
 15 δώσει ὁ Θε(ὸς) νὰ ὑπανδρεύσ(ει)/ τὸ ρηθ(έν) μου παιδ(ιν) τὴν Ρεμουντ(α).
 κ(αὶ) ἔστοντας νὰ ὑπανδρεύσ(η) τὸ ρηθ(εν) μ(ου) παιδ(ιν) ἔαν ἡ συμβία μου
 ἡ ρηθ(ῆ)σα Καλὴ ὁμοφωνεῖ νὰ/ κατοικεῖ με τ(ὸν) γαμβρόν μ(ου) ὅπου θέ-
 λει ποιησ(ει) δόξα τῷ ἁγίῳ Θε(ῶ)/ ἔαν δε οὐδὲν ὁμοφωνοῦν, θέλω κ(αὶ)
 ὀριζῶ ὅτι ἡ ρηθ(εῖ)σα μου συμβία/ νὰ ἔχει τὸ ἑτερόν μου ὀσπῆτιον τὸ
 20 χαμόγεον ὅπερ ἔνε κ(α)τ(α) πλησ(ίον) τοῦ ἐμοῦ ὀσπητίου τοῦ παλατίου
 νὰ κατοικεῖ ἕως τέλους ζω(ῆς) αὐτῆς ἡγοῦν τὸ ἡμυσον κ(αὶ) νὰ μὴδὲν τὴν
 διὰσῃσ(ει) τινὰς ἡ/ ἐνοχλῇσ(ει) διὰ κανενὸς ἔργου ἢ τροπ(ου). Ἀποτύ-
 χοντας δὲ τῆς ρηθ(εῖ)σης μου συμβί(ας) τῆς παρούσης ζωῆς τὸ ρηθ(έν) ἡ-
 μυσον ὀσπῆτι/ον τὸ χαμογ(ε)ον ὅπερ ἀφίνω τῆς ρηθ(εῖ)σης μου συμβί(ας)
 25 τῆς Καλῆς [...]/ ἔνε μένει πρὸς τὸ ρηθ(έν) μ(ου) παιδ(ιν) τὴν Ρεμουντ(α) με
 τοιουτ(ον) [τρόπον]/ ὅτι ἔαν πολλάκις ἡθελεν συνεύῃ νὰ ἀποθάνει τὸ
 ρηθ(έν) μ(ου) [παιδ(ιν)]/ ἡ Ρεμουντ(α) χωρὶς νὰ ὑπανδρευθῇ κ(αὶ) χωρὶς
 νὰ ποιήσ(ει) νομ[ιμα]/ παιδ(ία) αὐτῆς ἡγοῦν κληρονομίαν νόμιμην, τὰ
 εἰρημενα [δύο]/ ὀσπῆτια ἅπερ ἔχω τὴν σήμερ(ον) νὰ διαμένουν εἰς τ(ὴν)
 30 μον(ὴν) τῆς [υπεραγίας]/ Θεοτόκου τῆς Ὁδηγητρίας τοῦ ἱερωμονάχου
 τοῦ κυρ Σ[άβα διὰ τὴν]/ ψυχὴν μ(ου) νὰ εἶναι παντ(ο)τε κ(αὶ) ἀεὶ εἰς τὴν
 εἰρημένην μονὴν τοῦ κυρ Σα[βα]/ καθὼς λέγω ἄνωθ(εν) διὰ τὴν ψυχὴν
 μ(ου) αὐτὸς (δὲ) ὁ ἱερωμον(α)χος κυρ Σα/βας κ(αὶ) ὁ κ(α)τ(α) καιρ(ὸν)
 εὐρισκόμενος ἡγούμενος εἰς τ(ὴν) αὐτὴν μονὴν/ νὰ χρεοστοῦν νὰ ποιοῦν
 35 πᾶσα σάββατον του καθόλου ἐνιαυτοῦ/ λειτουργίαν μίαν π(α)ντ(ο)τε(ε)
 κ(αὶ) ἀεὶ διὰ τὴν ψυχὴν μου [καὶ διὰ τὴν]/ συμβίαν μου τὴν κυρα Κα-
 λὴν [.....]/ ἐκ τὰ ἐμὰ ἀγαθὰ καθὼς γράφει ἡ ἀρεσκία [.....]
]/ κ(αὶ) πασα μου ἑτέρου ἐδικοῦ σολδ(ία) ε' καὶ οὐχὶ πλαιον [.....]/

φ. α' verso

[...] τὴν ψυχὴν μου εἰς χειρ(ας) Θεοῦ ζωντ(ος) κ(αὶ) εἰς τ(ὴν) ψυχὴν τῆς

- 40 ῥηθεις(ης) μου θυγατρὸς κ(αὶ) τῆς ἐμ[ῆς συμβίας] καὶ/ [λόγον δοῦναι]
περὶ ἐμοῦ ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρισ(εως) καὶ τὰ ἐξῆς. ἡ γὰρ παρούσα
μου [αἰσχατη]/ διαθήκ(η) βουλομ(αι) τοῦ ἔχειν τὸ ἰσχυρ(όν) κ(αὶ) βευ-
αι(ον) εἰς τ(ὸν) αἰῶνα τ(ὸν) ἅπαντα [κατὰ πᾶν εἶδος]/ διαθήκ(ης) κ(αὶ) τα
ἐξῆς. ὑπὸ μαρτυρίας κυρ Γεωργ(ίου) Ναλδι τοῦ λεγομ(έ)ν(ου) Χανο[.....
45]/ ἐξαρχῆς εἰς τ(ὴν) ἐμ(ὴν) διαθήκ(ην) κυρ Ντζουανη Σολομοῦ κ(αὶ)
μισερ Ντζουα[νη]/ λου οἴτινες ἦλθον γράφ[.....]
.....]/ γου διαθήκ(ης) κ(αὶ) παρακληθεντ(ες) παρεμ(οῦ)
[.....] κατ(ω)θ(εν) οἱ δυο [.....] ἐποίησ(αν)/ το σημ(εῖον) τοῦ στ(αυ)ρ(οῦ)
δια τοῦ μὴ γηνωσκ(εῖν) γραφ(εῖν).

Δέν ὑπάρχουν οἱ ὑπογραφές τῶν μαρτύρων.

ΚΑΡΥΔΗΣ, *Βραβιανίτης*, σ. 109-110, πράξι αρ. 76.

76.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΝΑΥΠΗΓΙΑΣ

10.3.1516

- + Τῇ αὐτῇ ἡμερ(α) μαῖστρο Γεωργ(ιος) Τζορ(ας) κ(αὶ) μαῖστρο Ζαχα-
ρι(ας) Τζορ(ας) υἱὸς αὐτοῦ παρῶν/ σωμ(α)τ(ι)κ(ῶς) ὁμολογ(η)σαν κ(αὶ) εἵ-
πον ὁμοῦ κ(αὶ) ἰνσωλ(ι)δω [.....]/ συμφωνησαν με τ(ὸν) παρον-
τ(α) καρaboκ(ύ)ρ(ην) μισερ Μπεν(ον) Καλούτζικ(ον) [.....]/ ἔναν
5 γριπετ(ον) πλευτικ(όν) ἡμην(α)ρ(ι) ουργίας ἐξ ἡμυσι κ(αὶ) ποδ(ά)ρ(ι) ἡμυ-
σ(ον) το/ μπουνταλ(ι) ποδάρια τρία κ(αὶ) κάρτο η μπουκα κ(α)τ(α) το α-
να/λόγον με μ.ρτ(ι) βίβω κυβερτικομ(έ)ν(ον) [.....] ξυλ(η)ς/ ἄ-
γριας τῶν ἄνωθ(εν) μαῖστορ(ων). να εν(ι) καλη με ζον(ά)ρ(ι) [.....]
.....]/ πᾶσαν οικονομίαν μαραγγονικην [.....]//

φ. β' verso

- 10 [τῶν] ἀνωθ(εν) μαῖστορον καρφια χιλιαδ(α) μίαν κ(αὶ) τα περισσοτ(ε)-
ρ(α) καρφια να βαλ(ει) ο ἀνωθ(εν)/ καρaboκ(ύ)ρ(ης) κ(αὶ) να καλαφατί-
σουν κ(αὶ) πισωσουν η ἀνωθ(εν) μαῖστοροι με στουπη/ κ(αὶ) πησαν τοῦ
ἀνωθ(εν) καρaboκ(ύ)ρ(η) να ὠφειλ(ουν) οἱ ἀνωθ(εν) μαῖστορ(οι) ὁμοῦ
κ(αὶ) ἰνσωλ(ι)δω/ να παραδόσουν τ(ὸν) ρηθ(έν) γριπ(ον) τελ(ειον) ἀπο
15 πᾶσαν μαραγγονικ(ὴν) κ(αὶ) μενωντ(ας) πησωμ(έ)ν(ος)/ διδ(λ)λου τοῦ μη-
ν(ὸς) μαῖου τοῦ ἐρχομ(έ)ν(ου) χωρὶς καμ(ίαν) κρῖσ(ιν) κ(αὶ) εαν ουδ(έν)
τοῦ τ(ὸν) παρα/δοσ(ουν) εἰς τ(ὸν) ἄνωθ(εν) τερμ(ω)ν(α) τελ(ειον) κ(αι)
μαυρ(ον) ως ἀνωθ(εν) να χρεοστουν να πληρων(ουν) πρὸς/ τ(ὸν) ἄνω-
θ(εν) καρaboκ(ύ)ρ(η) πασα νταν(α) ἰντρεσ(α) αὐτοῦ κ(αὶ) εἰρημ(έ)ν(ος)
20 καρaboκ(ύ)ρ(ης) υ/πόσχεται νὰ ὀφειλ(ει) να δοσ(ει) κ(αὶ) να πληρωσ(ει)
πρὸς τοὺς ἄνωθ(εν) μαιστορους διὰ τ(ὸν)/ κοπ(ον) αὐτῶν κ(αὶ) δια πᾶ-
σαν ξυλ(ὴν) κ(αὶ) καρφ(ία) αὐτῶν ὡς ἀνωθ(εν) δηνερικως/ δουκ(ά)τ(α)
ις' (ἡμυσι) ἦγ(ουν) δεκαεξ ἡμυσι πρὸς ασπρ(α) ν' το καθ(εν) δουκ(ά)τ(ον)/
ὁμολογ(η)σαν (δὲ) οἱ ἄνωθ(εν) μαῖστόρη ὁμοῦ κ(αὶ) ἰνσωλ(ι)δω ὅτι εἴ-
25 χαν κ(αὶ) ἐλα/βαν ἐκ τ(ὸν) εἰρημ(έ)ν(ον) καρaboκ(ύ)ρ(ην) δουκατ(α) δέ-
κα. ὑπὸ μαρτ(υ)ρ(ίας) κυρ/ Γεωργ(ίου) Κηνηγοῦ κ(αὶ) κυρ Δημητρ(ίου)
Μόρφη.

Πώληση σκλάβου

A.N.K., Συμβ. T.11, φ. 16rv. Δημ. εις ΚΑΡΥΔΗΣ, «Σκλάβοι», σ. 101.

Κέρκυρα, 11.9.1502

+ ήμέρα ια' τοῦ Σεπτ(εμβ)ρίου μηνός ἰνδ(ικτιῶν)ος ς' μισέρ φρα Πελεγρής Δαβενέζιας προϊόρης τῆς Νουντζιάτας/ σωματικῶς παρών ὁμολόγησεν ὅτι ἐσυμφώνησεν μέ τόν παρόντα κύρ Δημήτριον τόν/ Δάνδρη δια ὄνομα τοῦ σέρ Πιέρου Γάιου κόμητου τοῦ μεγαλειοτ(άτου) τζενεράλη καί ἐ/πώλησεν πρὸς αὐτόν δύο σκλάβους τούρκους ἡγουν τόν Σουλεημάν τόν Μηράλη/ τοῦ Σερεμέτη καί Τζαφῆρ τοῦ Μοντζαφάμπει ἐκ τό Ἀγγελόκαστρον διὰ δουκ(άτα) λ' ἀπό ν' ἄσπρα τό δουκάτον εἰς τοιοῦτον δέ, τρόπον καί συμφων(ίαν) ὅτι νά ὀφείλει ὁ ρηθείς/ Δημήτριος νά δώσει καί πληρώσει αὐτά πρὸς τόν ρηθέντα μισέρ φρα Πελεγρὴν ἢ πρὸς/ τόν ρηθέντα σέρ Πιέρον ἢ πρὸς ἕτερον πρόσωπον ὅπερ θέλει ὑπάρχει διὰ ὄνομα τοῦ/ εἰρημένου σέρ Πιέρου καί τοῦτο νά ὀφείλει εἰς διορίαν ἀπὸ τήν σήμερον καί εἰς μήνας/ δύο ἐρχομένους καί ἂν πολάκης ἤθελεν ἔλθῃ εἰς τήν παροῦσαν χώραν ὁ ῥηθείς με/γαλειότ(ατος) τζενεράλης προτοῦ νά σώσι ὁ ῥηθείς καιρός νά ὀφείλει ὁ ρηθείς Δημήτρ(ιος) νά πλη/ρώνη τα ρηθέντα δουκ(ατ)α λ' ὥς ἄνωθεν. ἔστοντας ἀπὸ τοῦ νῦν οἱ εἰρημένοι σκλάβοι εἰς ἔξου/σίαν τοῦ εἰρημένου Δημητρ(ίου) νά ποιήσει εἰς αὐτούς κατὰ τό δόξαν αὐτοῦ. ὁμοίως ἂν τι/ ἤθελεν συνεβῇ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τοὺς ἄνωθεν τούρκους ἢ ἂν ἤθελον φύγῃ νά ἐνι διά/ τόν εἰρημένον Δημήτρ(ιον) και οὕτως ἐσυμφων(ησαν). μάρτ(υ)ρ(ες) σερ Τζουαν Καρόμπας. Ἀρσένιος, ὁ Σκόρτζης καί Ἰωάννης, ὁ Μεσολούρης:-

Πώληση σκλάβου

A.N.K., Συμβ. T.11, φ. 185r. Δημ. εις ΚΑΡΥΔΗΣ, «Σκλάβοι», σ. 102.

Κέρκυρα, 13.8.1512

Τήν αὐτήν ἡμέραν ἐσωθεν ἐργαστηρίου ἐμοῦ νοταρίου Ἐμμανουήλ τοῦ Τοξότου ἐν τῇ ἀγορά τῶν/ Κορυφῶν. κύρ Πιέρος ὁ Κριτικός ἐκ τό μέγα κάστρο της Κρίτης/ κύρ Πιέρος ὁ Μελησινός του ποτέ κύρ Γεωργίου ἀπὸ τό μέγα κάστρον της Κρίτης/ ἡῤησκόμενος τανῦν ἐν τῇ παρούσῃ πόλει τῶν Κορυφῶν παρών ὁμολόγησεν ὅτι ἐ/συμφώνησαν μέ τόν παρόντα κύρ Δημήτριον τόν Καρτάνον τοῦ ποτέ κύρ Μιχαήλ (...)/ τῶν Κορυφῶν καί ἐπώλησεν πρὸς αὐτόν φανερά, καθαρά, ἐλεύθερα καί ἀνε/πόδιστα χωρὶς κανένα δόλον εἶται ἀπάτην ἕναν ἀν(θρωπ)ον Τριπολίτην σκλάβον/ ὅποιον ἔχει ἀγωρά<σει> ὁ ρηθείς κύρ Πιέρος ἀπὸ κάπιον κύρ Ἀνδρέαν τον Κριτικόν/ του ποτέ Δημητρίου διὰ δουκάτα κβ' / καθὼς φαίνεται ἀπὸ/ ἕνα ἰνστρουμέντο φράγγγηκό γεγραμένω εἰς τήν πόλιν των Βενετιῶν παρὰ νο/μικοῦ κύρ Πάρη του Καμπίου του ποτέ Πέτρου δημοσίου νοταρίου ἡμέρα ιβ' τοῦ/ παρελθόντος Ιουνίου μηνός ἰνδικτιῶνος ιε' αφιβ' τον ὅποιον σκλάβον τοῦ τόν ἐπώλη/ με ὅλους ἐκείνους τοὺς τρόπους καθαροσύναις, βοήθειαις καί ὑποσχέσεις καθὼς εἰς/ τό ρηθέν ἰνστρουμέντο διαλαμβάνη δια τιμὴν δουκάτα κβ' ἐξ ὁποία ἔλαβε ὁ/ ρηθείς κύρ Πιέρος ἐνώπιον ἡμῶν δουκάτα ιδ' καί κράζεται πληρομένος καί εὐχαρι/στημένος παραυτοῦ. Τα δε ἐναπομενοντα δουκάτα ἡ' ἕως εἰς τὰ κβ' ὁ ρηθείς κύρ Πιέρος διὰ καλήν

φιλίαν καί αγάπην τά ἐχάρησεν καί ἐλευθερωσεν πρὸς τον ρηθέντα/ κύρ Δημήτριον ἔστοντας ὑποσχόμενος ὁ ρηθείς κύρ Πιέρος καί οι κληρονομοδιάδοχοι/ αὐτοῦ, πρὸς τον ρηθέντα κύρ Δημήτριον και κληρονομοδιαδόχους αὐτοῦ, κατὰ τοὺς τρόπους/ ἀκόρδα, καθαροσύναις τάματα και υποσχέσεις καθὼς εἰς τό ρηθέν/ ινστρουμέντο διαλαμβάνη και τα ἐξῆς. ὅποιον σκλάβον εἶδε ὁ ρηθείς κύρ/ Δημήτριος καί ἄρσεέ του ὡς καθὼς ἠγύρισκεται ἔχει αὐτόν εις χή/ραν του σήμερον και ἐξῆς. μάρτυρες μαστρω Στίνης ο Μουζάκης μα/στρω Ιω(αννης) ο Ρίκης και (...) Ματίος ο Σκόρτζης.

Ορισμός αντικαταστάτη κωπηλάτη

Συμβ. Π.41, φ. 221r. Δημ. ΚΑΡΥΔΗΣ, «Σκλάβοι», σ. 104.

Κέρκυρα, 14.4.1573

αφογ' ἡμέρα ιδ', τοῦ Ἀπριλλ(ίου) μην(ός): ἔσωθ(εν) νάρθη(κος) τῆς ἐνδόξ(ου) μονῆς τῆς Ὑπ(ερα)γ(ίας)/ Θ(εοτό)κου Κεχαριτωμένης ἐπειδὴ ὁ Εὐστάθιος Ντράγιας ὁ Παργιν(ός) τοῦ ποτέ Ἰω(ά)ν(νη) Ντράγια, ἀπὸ χωρίον τοῦ Κάτου Γαροῦν(ος) ἐνι γεγραμμ(ένος) εἰς τό κάτεργον/ τοῦ μισέρ Νικολ(άου) Τριβόλη, διὰ κουπολάτης, ἡ παροῦσα κυράτζα Ρόδω/ γυνή τοῦ Σκαλίτ(η) καί μ(ή)τηρ τοῦ αὐτοῦ Εὐσταθίου, διὰ ὄνομα του ρηθέντος/ υἱοῦ αὐτῆς Εὐσταθίου παροῦσα σωματικῶς ἐσυνμφών(ησεν) με τόν/ παρόντα μισέρ Μάρκο Γαβρίλ(η), ὅστις ἔχει ἓνα Τοῦρκον σκλάβον ὀνόματι/ Ἀλήν ὡς λ(έ)γ(ει) καί ἔβαλλεν αὐτόν τόν τοῦρκον σκαντζαδοῦρον/ εἰς τό ρηθέν κάτεργο νά δουλεύσει ἀντί τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ὅλον/ ἐκείνον τόν καιρόν ὅσον ἔμελλε νά δουλεύσει ὁ ρηθείς υἱός αὐτῆς/ εἰς τό ρηθέν κάτεργον καί νά ὀφείλ(ει) δώσει καί πληρῶσαι αὐτῇ/ πρὸς τόν αὐτόν Γαβρίλ(η), διὰ ὄνομα ὡς ἄνωθεν, τζικίνια πο. 40/ ἤγουν σαράντα πρὸς λίτρες 9 τό καθέν ἐξ ὧν, ἔλαβε παρ' αὐτῆς/ ὁ ρηθείς Γαβρίλης κατὰ τό παρ(όν), ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου, καί τῶν κάτωθι μαρτύρων/ τζικίνια εἴκοση καί τά ἕτερα 20 ὑποσχέθη να του τά δώσει/ ὅλλην τ(ην) αὐριον, ἡτις ἐστίν ιε' του ἐνεστῶτος. καί να πέρν(ει)/ ὁ αὐτός σκαντζαδοῦρ(ος) καί τά τῆς αὐθεντεί(ας) ὅσα του ἐρχονται λαβεῖν/ ἐγγυηταί δέ τούτου οἱ παρόντες, μισέρ Νικόλαος ὁ Δεσέμος, και ὁ αὐτός Γαβρίλης καί ἐξῆς. καί οὕτως ἐσυνμφών(ησαν) κατ' ἐνώπιον/ μισέρ Χριστοδούλου Δαλέγενα ἄρωματαρίου καί κύρ Δημ(ητρίου) Γαβαλου./

Τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ, ἔσωθεν τοῦ ἄνωθεν νάρθηκος ὁ ἀναγεγραμμένος μισέρ Μάρκος Γαβρίλ(ης)/ παρὼν σωματικῶς, ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου καί τῶν κάτωθι μαρτύρων, ἔλαβε τό ρέστ(ον) τοῦ ἄνωθεν χρέους, ἡτοι τά τζικίν(ια) 20 σῶα καί ἀνελιπές, καί κρά/ζεται πληρωμ(ένος) καί εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἄνωθεν κυράτζα Ρόδω, διὰ ὡς/ ἄνωθεν καί ἐξῆς καί νά εἶναι οἱ ἄνωθεν/ ἐγγυηταί ὀμπλιγάδοι εἰς ὅλον/ ἐκεῖν(ον) τ(όν) καιρ(όν) ὅσον ἠθελαν ζητίσει τόν ἄνωθ(εν) Εὐστάθιον διὰ τό αὐτό κά/τεργο καί ἐξῆς. Μάρτ(υ)ρ(ες) μισέρ Χριστόδουλος Δαλέγενα και μαῖιστρο Σταματέλ(ον) του Σκόρτζου.

Ορισμός ηγουμένου στη μονή Αγίου Λαζάρου των αδυνάτων.

Συμβ. Σ.148, φ.191v-192r. Δημ. εις ΚΑΡΥΔΗΣ-ΤΖΙΒΑΡΑ, «Αγιος Λάζαρος», σ. 99-100, έγγραφο αρ. 2.

Κέρκυρα, 6-11-1545

+ *Ἡμεῖς Φραντζέσκος Κάφιρις Ἰάκωβος ὁ Μπιδέλης καὶ Ντζόρτζη Τοπαλίτης/ Σύντιχοι τοῦ ἐνεστῶτος ἐνιαυτοῦ τῆς τετιμημένης κοινότητος Κορυφῶν ἀπόντος τοῦ ἐτέρου/ ἡμῶν συντροφου μισέρ Βήδου τοῦ Μπούα τιμιωτάτου καὶ ἐξῆς./ Ἐνώπιον ἡμῶν ἐμφανίσθη παπά κύρ Νικόλαος ὁ Ἰωαννοινιώτης λεγόμενος Μόσχος ἀναζητῶν/ ἵνα αὐτόν ἡγούμενον, διὰ δυνάμεως τοῦ ἡμετέρου ὀφικίου θέσωμεν/ ἐπάνω τῶν ἀδυνάτων τῶν ἐκ τῆς ἱερᾶς νόσου οἰκούντων ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Λαζάρου/ ἥτις ἐστὶ τῆς ῥηθείσης κοινότητος καὶ πάντοτε ὑπὸ ἀνδρῶν τό τάγμα/ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας ἐκυβερνάτον ἐπειδὴ καὶ αὐτός ὁ ριθείς ἱερεὺς, ἐκ/ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας πάσχει καὶ οὐκ ἐστὶ δίκαιον ἀπελθεῖν ἐν τῇ ρηθείσῃ/ μονῇ εἶναι ἐν τῇ ὑποταγῇ μιᾶς γυναικὸς ἐκ τῆς στεραιᾶς γῆς καὶ μάλιστα/ ἱερεὺς ὢν προ πολλῶν χρόνων καὶ Κερκυραῖος, εἶναι ἐν τῇ ὑποταγῇ/ μιᾶς γυναικὸς καὶ ταῦτα ξένης ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ τοῦτο ἀναζητεῖ ἵνα/ δι' ἡμετέρας ἐξουσίας θέσωμεν αὐτόν ἐν τῇ ρηθείσῃ μονῇ καὶ εἶναι ἡγούμενον καὶ κυβερνήτην/ τῆς αὐτῆς κοινότητος τῶν ἀδυνάτων, κατὰ τὴν ἔκπαλαι συνήθειαν εἰς τὰς ἐσόδους καὶ ἐξόδους/ αὐτῆς καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκούσαντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ εἰρη/μένου ἱερέως ὡς ἄνωθεν ὄντες καὶ οἱ τρεῖς προδηλωθέντες Σύντιχοι/ ἐκ μιᾶς βουλῆς καὶ γνώμης, προσορῶντες εἰς τιμὴν τῆς εἰρημένης τιμιωτάτης/ κοινότητος καὶ εἰς ὠφέλειαν καὶ ἀνάπαισιν τῆς ρηθείσης ἀδελφώτητος/ τῶν ἀδυνάτων ἵνα μὴ εἰς ἐλάττωσιν τὰ ἀξιώματα τῆς ρηθείσης τιμιωτάτης/ κοινότητος ἔλθωσιν, ἀλλὰ εἰς ἀνάμνησιν καὶ βεβ/αίωσιν καθὼς τό δίκαιον ἀπαιτεῖ / διὰ τοῦτο, διὰ δυνάμεως τοῦ ἡμετέρου ὀφικίου λέγομεν διορίζομεν καὶ ἀποφασίζομεν/ οὕτως· ὅτι ὁ εἰρημένος παπά κύρ Νικόλαος νά σεβῇ ἐν τῇ ρηθείσῃ μονῇ καὶ κατοικεῖ εἰς ἐν τῶν κελλίων/ καὶ ἐν ἡγούμενος τῆς ρηθείσης κοινότητος τῶν ἀδυνάτων καὶ κυβερνήτης αὐτῶν καὶ/ πάντων τῶν ἐσῶδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς τόσον τῶν παρόντων ὅσον καὶ τῶν μελλόντων εἶναι ἐκ τῆς/ αὐτῆς κοινότητος κατὰ τὴν παλαιάν συνήθειαν ὅτι οὐκ ἤλθομεν καταλύσαι τόν νόμον/ ἀλλὰ πληρῶσαι αὐτόν μάλιστα δέ, ὅτι τῇ δ' του ἐνεστῶτος μηνός ἐξ ἀναζητίσεως τοῦ ρηθέντος ἱερέως// ὀρίσαμεν τὴν εἰρημένην ἡγουμένην ἐξ οφικίου ἵνα τὴν σήμερον ἐλθεῖν ἐνώπιον/ ἡμῶν μετὰ τῶν παντίων αὐτῆς δικαιωμάτων ἀποκριθῇναι τοῦ ρηθέντος ἱερέως/ καὶ οὔτε αὐτὴ ἐμφανίσθη οὔτε τίς ἑτερος δι' αὐτῆς ἦλθεν ἀποκριθῇναι/ καὶ οὕτως ὡς ἄνωθεν ἐδιορίσαμεν παρόντος μὲν τοῦ εἰρημένου ἱερέως/ ἀπούσης δὲ τῆς ρηθείσης ἡγουμένης κατακρένοντες τὰς ἐξόδους/ τῆς παρούσης εἰς τὴν εἰρημένην ἡγουμένην. Εδόθη Νοεμβρίου 5' ἰνδικτιῶνος δ' αφε'.*

Ορισμός ηγουμένου στη μονή Αγίου Λαζάρου των αδυνάτων

Συμβ. Π.186, κατάστιχο 2, φ.9v-10r

Δημ. εις ΚΑΡΥΔΗΣ-ΤΖΙΒΑΡΑ, «Αγιος Λάζαρος», σ. 100-101, έγγραφο αρ. 3

Κέρκυρα, 2.8.1547

Ἡμεῖς Ἀντώνιος Ἐπαρχος, Ντζάνες Καπέλος, καὶ Ιερώνυμος Φλόρος Σίντιχοι τοῦ ἐνεστῶτος ἐν/αυτοῦ τῆς τιμιωτάτης κοινότητος Κορυφῶν ἀπόντος τοῦ ἐτέρου ἡμῶν συντροφου/ μισέρ Στέφου Φιωμάχου τιμιωτάτου Σιντίχου ἐνώπιον ἡμῶν ἐμφανίσθη παπά κύρ Νικόλαος ὁ Μόσχος λεγόμενος Ἰωαννινιώτης ἀναζιτῶν ἵνα/ αὐτόν ἡγούμενον διὰ

δυνάμεως τοῦ ἡμεταῖρου ὀφικίου θέσωμεν/ ἐπάνω των αδινάτων των εκ της ἱεράς νόσου οἰκούντων ἐν τῇ μονῇ του αἰγίου Λαζάρου ἡτης εστι τῆς ριθήσης κοινώτητος καθὼς πάντωτε/ ὑπὸ ἀνδρόν το τάγμα της αὐτῆς ασθενείας εκυβερνάτων/ ἐπιδὴ καὶ αὐτός ὁ ριθεὶς ἱερεὺς ἐκ της αὐτῆς ασθαινείας πάσχει και ουκ εστὶ δι/καιον ἀπελθεῖν ἐν τη ρηθήσει μονὴ καὶ εἶναι ἐν τῇ ὑποταγῇ μιᾶς γυναικάς/ καὶ ταῦτα βουβῆς καὶ ἄλαλης καὶ μάλισθα ἱερεὺς ὦν πρό/ πολλῶν χρόνων καὶ Κερκυραῖος, εἶναι ἐν τῇ υποταγῇ μιᾶς γυναικὸς ὡς/ ἀνωθεν διὰ τοῦτο ἀνεξίτη ἵνα διὰ ἐμμεταίρας ἐξουσίας θέσωμεν/ αὐτῶν ἐν τη ριθήσει μονὴ καὶ εἶναι ἡγούμενον καὶ κυβερνήτην της αὐτῆς/ κινώτητος των αδυνάτων κατὰ την ἐκπαλαι σινῆθειαν καὶ εἰς τας ἐ/σώδους καὶ ἐξώδους αὐτῶν καὶ τα εξῆς.

Ακούσαντες δε ἐμεῖς μετὰ του ἐτέρου/ ἡμῶν σιντροφου μισέρ Στέφου Φεωμάχου την ἀναζήτησιν/ του εἰρημένου ἱερέως οὔσα εὐλογεῖ και δικαία καὶ ἐπιδὴ ἡδωμεν/ και ἐτέραν γραφὴν ὅπερ ἐπρόσφερεν εἰς ὑμᾶς οποιαν εἰχων/ πιήσιν αὐτοῦ ἡ ἀπερασμένοι τιμιώτατοι Σίντιχοι της ρηθήσης τι/μιωτάτης κοινώτητος γεγραμμένη παρὰ νοταρίου κύρ Πέτρου Σπόγγου ἐν τῷ ἐτει ἀφμε' ἡμέρα 5' του Νοεβριου μηνός ἰνδικτιῶνος δ'᾽, οἰδωμεν και μίαν τερμι/νατζιον του μεγαλειωτάτου Ρεντζημέντου γεγραμμένης την ια' του Μαρτίου μηνός// ἐν τῷ ἐτει ἀφμς' προορόντες οὖν εἰς τιμὴν της εἰρημένης τιμι/ωτάτης κοινότητος και εἰς οφέλιαν καὶ ἀνάπαισιν της ρηθήσης κινώτητος των αδυνάτων ἵνα μὴ εἰς λύθην καὶ εἰς ἐλάττωσιν τα πρώην/ αξιώματα της ρηθήσης τιμιωτάτης κοινώτητος ἐλθωσιν, ἀλλ' εἰς ἀνά/μνησιν καὶ βεβαίωσιν καθὼς τό δίκαιον ἀπαιτεῖ, διὰ τοῦτω εἰς ἐπακολούθουσιν καὶ τελείωσιν, ὧ λέγεται ἐκζεκουντζιόν της/ ἀναγεγραμμένης γραφῆς των ἀπερασμένων τιμιωτάτων Σιντίχων/ καὶ δε τερμινατζιόνος του μεγαλιωτάτου Ρεντζημέντου οἱμῆς οἱ/ προδιλοθέντες τρεῖς Σίντιχοι ἀποντος τοῦ ἐτέρου ἡμῶν σιντροφου/ μισέρ Στέφου Φεωμάχου διὰ δυνάμεως του ἡμεταῖρου οφικί/ου λέγομεν και βουλόμεθα οὕτως. Ὅτι ὁ ριθεὶς παπὰ κύρ Νικόλαος/ να σεβῇ ἐν τη ρηθείση μονὴ καὶ κατοική ἐν τῷ κελίῳ τῷ ἰγουμενιῳ/ αὐτῆς και ἐν ἡγουμενος της ρηθήσης κοινώτητος των αδυνάτων ἕως/ τέλους ζωῆς αὐτοῦ και κυβερνητῆς αὐτῶν και των ἐσόδων/ και ἐξόδων αὐτῶν τόσων τον παρώντων ὅσων και τῶν μελῶντων/ εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ κινώτητι κατὰ την παλαιάν σινῆθειαν με τοιοῦ/τον τρόπον ὅτι να ἡμιράζην τῷ αὐτῷ ὄλλον υσόδμαν εἰς τοὺς αδι/νάτους τις αὐτῆς κινώτητος και οὐχί σε ἄλων τρόπον κατὰ το ἰωθὼς και/ κατὰ την παλαιάν σινῆθειαν ὅτι ουκ ἴλθομεν καταλίσαι την/ παλαιάν σινῆθειαν ἀλλὰ πληρόσαι καὶ οὕτως ὡς ἀνωθεν ἐδιορίσαμεν/ παρώντος μεν του εἰρημένου ἱερέως ἀπουσίας δε τῆς ρηθήσης/ ἡγουμένης και οὕτως διορίζωμεν ὑπὸ μαρτυρίας μισέρ Ἀνδρέου Στανί/τζα, μισέρ Ολυβιέρου Σκιλίτζη και κύρ Ἀλυβυζίου Μπονφιόλι./

Εγράφη ἐσῶθεν ντατζίου του τράφιγου ἐν μηνί Αυγούστῳ β' ἰνδικτιῶνος ε' ἀφμς':-

Διαθήκη

ANK, Συμβ. Α. 130, βιβλίο 5, φ. 39ν-43r.

Ἐκδοση εἰς ΤΖΙΒΑΡΑ, «Νικόπουλος», σ. 761-762.

Κέρκυρα, 24.4.1737

Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμὴν 1737: τριάντα ἐπτὰ ἡμέρα 24=ἡτη ἱκοσι τέσερης τοῦ Ἀπριλίου μινός εἰς τὴν ἰκίαν τοῦ παρόντος sr Ἰωάννου Νικόπουλου τοῦ ποτ(έ) Παναγιότη ης τὴν κοντράδα μονῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὴν παρούσαν χώραν τῶν Κοριφῶν, ὁ δέ ἄνοθ(ε)ν κ(αί) παρόν sr Ἰωάννης

Νικόπουλος ἰβρισκόμενος ἀσθενής κ(αί) κιτόμενος εν τη κλίνη αὐτοῦ ἀλλά χάριτη κυρίο τό Θεό σόον μέν ἔχη τόν νοῦν αὐτοῦ σιντάς ἐτέρας ἐσθίσης μά φοβούμενος τό τέλος τοῦ θανάτου μήν ἔλθῃ ἐπαυτόν, κ(αί) εὕριτα ἀδιόρθοτον δια τούτο ἔστειλε κ(αί) ἐκάλεσε ἐμέν τόν νοταρ(ιο)ν Σπυρίδωνα τόν Ἀνδρώνη κ(αί) τοῦς παρόντας παρακαλεστικούς, κ(αί) ἀξιοπίστους μάρτυρας διλαδή τόν sr Τζαμπατίστα Αἰρολδη τοῦ sr Τζ(ουαν) Ἀντωνίου καί sr Μικέλη Ριγόνη τοῦ π(ο)τ(έ) sr Πιέρου κάτικος εἰς τήν παρούσαν χώραν δια να γράψω εἰς τήν παρουσίαν αὐτόν τήν τελευτεαν του διαθίκιν ὅς θέλῃ κ(αί) βούλετε, κ(αί) ευθῆς ἤρχισε λέγην. ἐγώ ὁ ἀνοθ(ε)ν Ἰωαννης Νικόπουλος ἐμπρώτης παρατιθο τήν ταπινῃ μου ψυχὴν εἰς χίρας Θεοῦ ζῶντος, κ(αί) ἀφίνο πάντων τῶν χριστιανῶν τήν ὀφιλομένην ἀγάπην κ(αί) τελίαν σινχωρησιν ἰν δεομε, κ(αί) ἐγώ λαβὴν παρα Θεοῦ Παντοκράτορος. ἔπητα ἱρξατο λέγην. ἐξεκαθαρίζω ὅτῃ ὅλῃ μου ἡ οὐσία ὁποῦ μοῦ ἰβρίσκετε ἔρχετε περιγραμμένη καταλεπτός ἕνα προσένα εἰς τό λῦμπρο μου μαέστρο ντάρ ἐτ ἀβέρ κ(αί) ἴνε εἰς τό τέλος ἰπογραμμένος ἐξ ἰδίας μου χιρός ἔξω ἀπό τήν μεσαρία τοῦ παρόντος ὀσπιτίου μου ἀργγενταρία συντία μου σιγίρισιν τῆς κουζίνας, κ(αί) ἄλο φορνιμένο τοῦ αὐτοῦ ὀσπιτίου. ἀκόμι ὕπε θέλω κ(αί) ὀρίζω νά μέ ἐνταφιάζουν εἰς τήν μονήν τῆς Θεοτόκου Φανερομένης γιούς των Στ(ε)ρεωτον παρακαλόντας τοῦς ἐπιτρόπους τῆς αὐτῆς μονῆς νά μέ ἐνταφίζουν ἰποκατοθίῳ τῆς μπάνκας ὁποῦ ἔχουν ἡς τό κάτω μέρος τῆς αὐτῆς μονῆς, ἀπό τήν ὀπίαν ἐκκλισίαν ἀβαντζάρο ἕως τζεκίνια ἰκοσιτρία ἰντζίρκα ἀπό τήν ἰκοδομήν τοῦ ὀσπιτίου της ὁποῦ ἐφαμπρικαρίστι εἰς τόν κερόν/(φ. 40r) ὁποῦ ἡμουν στι μπάνκα ἡς τήν αὐτήν μονήν καθός φενετε περιγραμμένο ἡς τό βιβλίον τῆς αὐτῆς ἐκλ(ησι)ας δια τούτο τό αὐτό κρεδιτο ὁποῦ ἀβαντζάρο τό ἀφίνο κ(αί) χαρίζω τῆς αὐτῆς ἐκκλισίας, κ(αί) περιπλέον τῆς ἀφίνο διά μιὰ βολά μόνον τζεκίνια δεκαπέντε δια νά ἀπλικαριστούν ἰς χρίαις ἀναγγείαις τῆς ἄνοθ(ε)ν ἐκκλισίας διά μνιμοσινον μου κ(αί) τῶν γονέων μου. ἀκόμι ἴπε ἀφίνο τοῦ κυρίου ἱεροδιδασκάλου ἐφμερίου τῆς αὐτῆς μονῆς τζεκίνια χρισά δύο δια νά μοῦ ἰπί τόσαις λειτουργίαις διά τήν ψυχὴν μου. ἀκόμι ἀφίνο τοῦ πνευματικού μου πατρός κυρίου Διονισίου Σεντουλή τζεκίνια τρία διά νά μέ μνιμονέβι. ἀκόμι ἴπε ἀφίνο τοῦ Νικίτα Ἀρβανιτόπουλου κουμπάρου μου τζεκίνια χρισά δέκα. ἀκόμι ἀφίνο τοῦ ἐτέρου μου κουμπάρου Παναγιότη Μοραῖτη ἀνταμός μέ τοῦ υἱοῦ του ἀναδεχτοῦ μου Θεοδορί τοῦς ἀφίνο κ(αί) τόν διονόν τζεκίνια χρισά δεκαπέντε, ἐξεκαθαρίζω ὅτῃ τόν αὐτόν ἀναδεχτόν μου τόν ἔχω ἡς τό παρόν ἐδό εἰς τό σπίτι μου. ἀφίνο της γινεκός Κοντίλος ὁποῦ ἔχω κ(αί) μέ ἱπερετή τά δύο στορομάτζα κ(αί) δύο παπλόματα ἀπό ἰντιάνα ἕνα το παλεό κ(αί) τό ἄλλο ὁποῦ ἀγόρασα τόν ἀπερασμένο χρόνον σίντα κ(αί) μέ τά σηντόνια τά χοντρά, ὁποῦ αὐτή ἐδούλευσε, κ(αί) κοντολογία νά λαμβάνῃ ἀκόμι κ(αί) ὅλα τά σκουτιά γινέκια ὁποῦ ἔχη κ(αί) κλί ἰ κασέλα της διά κυβερνισή της κ(αί) τούτο καί διά μέρος τῆς ψυχῆς μου κ(αί) διά τήν ἀσιסתέντζα ὁπού μοῦ ἔκαμε κ(αί) κάνη, κ(αί) ἀκόμι τῆς ἀφινό κ(αί) ριάλια πρὸς L 10 τό ἕνα ἐξίντα. ἀφίνο τῆς ἐτερίζ μου κουμπάρας ὁποῦ στέκι μέ τόν ἄνοθ(ε)ν Παναγιότη κουμπάρου μου πατίρ τοῦ ἀνοθ(ε)ν Θεοδορί ἀναδεχτοῦ μου τῆς ἀφίνο, κ(αί) αὐτηνῆς τζεκίνια δύο ἀκόμη/(φ. 40v) ἀφίνο τοῦ Διαμάντι Νίκου διά τήν ἀγάπην κ(αί) γνώραν ὁποῦ ἔχομε τζεκίνια τριάντα, κ(αί) ἀκόμι τοῦ ἀφίνο κ(αί) τήν πιστολαν μου τήν μικρή κ(αί) τό τζεπετο μου μπρεσασικο μέ φορνιμένα παφιλένια διά νά τά γοδέρι διά μιάν ἀγάπην, κ(αί) περιπλέον τοῦ ἀφίνο ἀκόμι ἕτερα τζεκίνια δέκα ὁπου γίνοντε ὅλα τζεκίνια χρισά σαράντα ανταμός μέ τήν ἄνοθ(ε)ν πιστόλα κ(αί) σκεπέτο διά νά ἀσιστέρι κ(αί) αὐτός εἰς ταῖς χρίαις, κ(αί) ἰντερέσα τοῦ ὀσπιτίου μου ανταμός μέ τοῦς ἐπιτρόπους μου ὁποῦ θέλο διορίσο ὅς κάτωθεν. θέλο ἄν ἔλθῃ ὁ Παναγιώτης ἀνιψιός μου ζιτώντας κλιρονομίαν νά τοῦ δίνοντε

μόνον τζεκίνια χρισά ἴκοσι κ(αί) οὐχὺ ἄλλο. ἔχω διορθομένον ἐπίτροπόν μου εἰς τὴν Βενετίαν τόν sr Λεονάρδο Ζωγράφη διὰ τὴν κάουζα ὅπου ἔχω μέ τόν ὑψιλότατον Δονά διὰ τὴν τζισιόν ὅπου μοῦ ἔκαμε διὰ τοῦτο θέλο ἢ ἐπητρόπη μου νά ἤθελαν σοσπεντάρη τόν ἄνοθ(ε)ν ἐπίτροπόν μου Ζωγράφη ἀπὸ σολδία ὅπου χριαστούν διὰ νά τελίόσι τὴν αὐτὴν κρίσιν, κ(αί) λαβένοντας τέλος ἢ αὐτὴ κρίσις, κ(αί) σκουδάροντας ὁ αὐτός Ζωγράφης ἐκίνο ὅπου μέ ἀκαρτέρι ἀπὸ τόν ἄνοθ(ε)ν ἄρχων Δονά νά λαβένη πρότον τὴν εὐχαριστισὴ του ὁ αὐτός ἐπίτροπός μου Ζωγράφης ἰς ἐκίνο ὅπου ἤθελε ἔχε νά λάβη κατα τοὺς λογαριασμούς μας, κ(αί) περιπλέον νά κρατῇ ἀπὸ τὴν αὐτὴν σκοσιάν κ(αί) χέρετε κ(αί) σμιόν ἀγάπης τζεκίνια χρισά σαράντα. ἔχω εἰς χεῖρας μου δυό πιστόλες μπρισάνες κ(αί) μίᾱ καραμπίνα μπρισάνα μέ τὰ φοδρα ἀπὸ μπροκαδέλα τὰ αὐτὰ εἶνε τοῦ sr Ἀλιβίζι Λευκόκλου διὰ τοῦτο θέλο ἀφοῦ λάβη τέλος ἢ ἄνοθ(ε)ν κρίσις κ(αί) μίνουν τελίος εὐχαριστιμένοι οἱ ἐπιτρόποι μου εἰς ἐκίνο ὅπου μέ ἀκαρτερί νά δίνουν τό αὐτό σκεπέτο, κ(αί) πιστόλες τοῦ ἄνοθ(ε)ν sr Λευκόκλου. ἐροτιθῆς παρεμοῦ νοταρίου διὰ τὰ (φ. 41r) σπιτάλια τῶν μπασταρδέλων κ(αί) ἀπεκρίθι. ἀφίνο τζεκίνι ἓνα κ(αί) περιπλέον ἀφίνο, κ(αί) εἰς τό σπιτάλι τοῦ Ροζάρου ὅπου ἴνε ὑποκαταθι τοῦ Πρετορίου διὰ κιβέρονισιν τῶν πτοχόν ὅπου ἐξ αὐτό σινάζοντε τζεκίνια χρισά ἑξὶ διὰ τὴν ψυχὴν μου ἀκόμῃ ἵπε θέλο κ(αί) διορθόνο διὰ κομισαρίους μου τόν sr Πιέρο Σκαβόνη κ(αί) sr Σπύρο Μιλιδόνη ἀνταμός μέ τόν ἄνοθ(ε)ν κύρ Διαμάντι Νίκο τοῦς ὀπίους παρακαλῶ νά ἀσιστέρουν εἰς ὅλα μου τὰ ἰντερέσα μέ ἐκίνην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπιν καθὼς πάντα κ(αί) ζόντας μου ἐτρεξε ἐν το μέσον μας εἰς τό ὅποιο ἴμε βεβαιος πὸς θέλει κάμουν ὡς ἀδελφοί ἰγαπιμένοι κ(αί) καλοὶ χριστιανοί, ὅπου εἶναι ρακομαντάροντας τους τὴν ἐξοδὸν τῆς θανίς μου, κ(αί) ἐξεταχτά μου κατὰ τὴν τάξιν τῶν χριστιανῶν, κ(αί) νά δίνουν μέ τὴν ἀναμονὴν τους καθὼς σκοδάρουν κ(αί) μαζόνουν ἀπὸ τὰ κρεδιτα μου ὅλα τὰ ἄνοθ(ε)ν λεγάτα ὅπου ἄφισα διὰ μιάν βολάν μόνον. ἐπειδὴ κ(αί) ἢ αὐτὴ οὐσία μου ἰβρίσκετε ὅλι εἰς κρεδιτα δια τοῦτο θέλο νά λαβένουν ὑπομονὴ ὅλη οἱ ἀνοθ(ε)ν λεγατάρι νά λάβουν ἐκίνο ὅπου καθενός ἀφισα καθὼς σκοδάροντε τὰ αὐτὰ κριδιτα μου ἀπὸ τοῦς ἄνοθ(ε)ν ἐπιτρόπους μου. ὁ sr Ἰωάννης Διλότης ἀπο καλοσινι του μας ἰντερισάρισε ἢς Πάργα σιταρίου διὰ Γενοβα κ(αί) Βενετίαν καθὼς τό ἡξεύρι ὁ ἄνοθ(ε)ν sr Μηλιδόνης κ(αί) ὁ αὐτός sr Διλότης κ(αί) εἰς τό πρότο καράβι τοῦ κιούρκου ἡχα βαλι ἐγὼ τζεκίνια τετρακόσια ἀπὸ τα οπία ἐσερβιρίστικα εἰς τὴν Βενετίαν μέ ὀρδινιά τοῦ αὐτοῦ sr Διλότη δουκάτα κορέντε ἐ κουατρο δουκάτα ἑξακόσια /(φ. 41v) διὰ τὴν ράτα τῆς ἐμπαρονιάς, κ(αί) ἔλαβε κ(αί) ὁ sr Κοσταντῆς Μίλιας τζεκίνια πενίντα ὅπου ἂν δε σφάλο ἴνε ρέστο ἰσέ τζεκίνια ἑκατόν πενίντα τὰ ὅπια δέν ἦνε ἐδικὰ μου ἀλλὰ ἦνε τοῦ ἀπόντος sr Μιχαῖλ Ντέκα κ(αί) κἀνὴ διὰ τόν αὐτόν ὁ sr Ἰωάννης Ντέκας ἐξάδελφός του ἀπὸ Βενετίαν, διὰ τὰ ὅπια ἄνοθ(ε)ν δουκάτα ἑξακόσια ὅπου ἐγὼ αἰβαλερίστικα μέ ὀρδινιά του πιστέβο νά ἔχο ριλασάδιο κ(αί) γράμα τοῦ αὐτοῦ sr Διλότη διὰ νά τοῦ πληρόνο τό διάφορόν του πρὸς δέκα τὰ ἑκατό τόν χρόνον ἕως νά βαλεριστί τα αὐτὰ σολδία ἀπὸ τό ἄνοθ(ε)ν κάργο τοῦ κιούρκου τό ὅπιο στοχαζομε νά ἦνε ὁλόγος κερὸς καθὼς φενοντε ἢ ριμέσαις εἰς τοῦ sr Ἀντζολου Σμιονι εἰς Βενετίαν. παρακαλὸ τοῦς ἄνοθ(ε)ν ἐπιτροπους μου νά γράψουν εὐθὴς ὅπου ἀποτίχο τοῦ sr Ἰωάννου Ντέκα διὰ νά στίλι διὸ κόπιες ἀπὸν τοῦ ἔχι ἀπὸ χιριου μου ὅπου ἦνε διὰ τὰ ἑκατόν πενίντα τζεκίνια δια νά ἰδοῦν οἱ ἐπιτρόποι μου με τὰ αὐτὰ χαρτιά πὸς ἴμε ἰντερεσάδος πρότα ἰς τόν κιούρκο, δεύτερον εἰς τό σουτζέσο ἰγγλέζικο μα στοχαζομε νά μὴν ἴνε κ(αί) εἰς τὴν μ..α διατὴ βλέποντας τὰ αὐτὰ νά κάνουν τοῦς λογαριασμούς καθὼς χριάζοντε, κ(αί) ἐρχάμεναις ἢ αὐταῖς κόπιας νά γινοντε ἢ λογαριασμοὶ ἓνα, ἓνα ἀπάρτε ποντος του, κ(αί) πρότος ἔχει νά γένη τοῦ κιούρκου

μοναχό πλερόνοντας ήγουν λαβέροντας ὁ ἄνοθ(ε)ν sr Διλότης διά τό αὐτό κάρικο ὅλα ἐκίνα ὁποῦ τόν ἀκαρτερουνε, κ(αί) ὅτη μένη με το διάφορον ἐχῇ νά γίνετε ἤς τρία μερτικά, ἀπό τό ὁπίον μερτικόν ἐδικόν μου τό νέτο ριτράτο κράτη νά γένη σολδιο κιρλιῖρα διά νά εὖγη ἤς φανέρωσην/(φ.42r) τό διάφορον τῶν ἐκατόν πενίντα τζεκινιόν τοῦ sr Ντεκα μέ ὑπόσχεσιν τοῦ αὐτοῦ sr Ντέκα να στίλι τις ἄνοθεν δυό ριτζεβουταις μου τῶν ἐπιτρόπον μου δια να ταῖς ξεσχίσουν κ(αί) ὡς ἄνοθεν ὕπα τελιώνοντας ὁ ἄνοθεν λογαριασμός τοῦ αὐτοῦ κιούρκου σαλδο περλιρα οἱ ἄνοθεν ὅτη ἤθελε περισεύσι εὐγάνοντας τῶν 150 τζεκινιῶν ὡς ἄνοθεν νά γίνονται δυό μερτικά τό διάφορον ἓνα διά λόγου μου, κ(αί) τό ἄλο τοῦ sr Κοσταντή Μίλια, το ὁμοῖος θέλει να γένη κ(αί) λογαριασμός τοῦ ἰγγλέζικου κ(αί) ἰπόλιπι λογαριασμοί κ(αί) τα ὁπία δεν ἐχῇ νά κάμι ὁ sr Μίλιας, κ(αί) ης τούτα ὅλα ρακομανδαρομε ης την καλοκαγαθίαν κ(αί) ἀγαθὴν προέρεσιν τοῦ ἄνοθεν sr Διλότη κ(αί) sr Μελιδόνη. ἀφίνο τοῦ sr δοτόρ Νικολάου Ἀτινέου διά σμιόν ἀγάπιν τίς δυο μου πιστόλες κομπάνιαις εὐμορφες μπρεσκανες με φορνιμένα ἀπό ἀτζάλ. τίς δυό πιστόλες μου φιοιμιάνες νά τίς πουλούν ἢ ἐπιτροπι μου κ(αί) τήν τιμὴν τους νά τήν δίνουν ἐλ(ε)μιοσινην τόν πτοχόν. ἀκόμι ἔπε δόδεκα μινέα, ἓνα Τριόδι, μία Παρακλητική, κ(αί) ἓνα Ὁρολόγιον ἱβρίσκοντε μέσα εἰς τό μπαούλο μου, ἐτούτα θέλο νά σταλθοῦν εἰς Μεσολόγγι καλὰ κασελάδα εἰς χίρας τοῦ κύρ Φραγγούλι Παπάζογλι δια νά τά στίλι τοῦ κληρονόμου μου δια να τά ἀφιερῶσι εἰς τό μοναστήριον τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ὁποῦ ἦνε εἰς τό χορ(ί)ον Μπροστοβά ἐκί ὁποῦ ἔχομαι κ(αί) τά ἱποστατικά μας, κ(αί) κατικί καί ὁ αὐτός κληρονόμος μου. κ(αί) ιν καζο κ(αί) ἦνε ἀποθαμμένος ὁ αὐτός κληρονόμος μου ἅς τα λαμβάνουν τά πεδιά του. ἔτη δέ ἔπε θέλο ὀρίζο κ(αί) ἀφίνο δια καθολικόν κληρονομον μου ἀποτιχόντάς μου εἰς ὅλην /(φ. 42v) μου τήν οὐσίαν ὁποῦ ἀπομένη ἀπό τά ἄνοθ(ε)ν λεγάτα τόν κύρ Χρίστο Νικόπουλον ὁπονομαζόμενος Χιονάς πρώτος μου ἐξάδερφος κατικί ἤς τό ἄνοθ(ε)ν χωρ(ί)ον Μπροστοβα τεριτόριον τῆς Ναυπάκτου κ(αί) ἔἄν αὐτός ἤθελε ἥστι ἀποθαμμένος νά ἦνε καθολικι μου κληρονόμι ὡς ἄνοθ(ε)ν τά παιδιά του. θέλο ἢ ἄνοθ(ε)ν ἐπιτρόπι μου διά τοὺς κόπους τους κ(αί) διά μῆαν ἀγάπιν θέλο νά λαβένη ὁ καθένας ἥγουν ὁ sr Σκιαβόνης καί sr Μιλιδόνης τζεκίνια δεκαπέντε, κ(αί) ἀκόμι τοῦ sr Σκαβόνη μόνον τοῦ χαρίζο τήν ἰκὼνα τῆς Θ(εοτό)κου ὁποῦ ἔχο μέ κορνίζα χρισί κ(αί) μέ λάστρα ὁμπροστά διά νά τήν ἐχῇ εἰς βοϊθίαν του κ(αί) ης σμιον ἀγάπις. ἀκόμι ἔπε θέλο ὁ παρόν νοτάριος νά μὴν ἤθελε πρεξεντάρι κόπια ἀπό τήν παρούσαν μου διαθήκην εἰς καμίαν καγγελαρία ἢ οπία κ(αί) παρουνσα μου ἐσχάτη διορθωσης θέλο νά ἐχῇ τό ἰσχυρόν κ(αί) βεβαιων κατά παν ἥδος διαθήκης κ(αί) διορθωσεος, κ(αί) ευθῆς ὁποῦ ἀποτίχο τῆς παρούσης ζωῆς νά ἤθελαν κανουν καθαρόν ινβενταρι οἱ ἄνοθ(ε)ν ἐπιτρόπι μου κ(αί) να τό πουλούν καθὸς ἡμπορέσουν ὅλον μου τό πράγμα κ(αί) σικροσιν τοῦ ὁσπιντίου μου διά νά μὴν ἰπάγη ἤς ἀφανισμόν. ἐσίλα με τον καπετάν Παῦλο Πιτζέλο τοῦ sr Λεονάρδου Ζογράφη ἓνα σκεπέτο μπρεσάνικο διά νά μοῦ το κασάρι πλέον ὁμορφο κ(αί) μία πιστόλα μέ κανούλε φορνιδα ἀπάνο μέ λαβόρο ἀσίμι, κ(αί) χρισάφι ἥγουν το κανουλι της, κ(αί) ἐχῇ κ(αί) κοράλα διά νά τήν κασάρι κ(αί) αὐτήν καθὸς τοῦ ἔγραψα, τά ὁπία φτιασμένα κ(αί) ἐρχάμενα ἐδό εἰς Κοριφούς τήν πιστόλα νά τήν πουλούν οἱ ἐπιτρόπι μου τό δέ σκεπέτο νά εὐρουν τόν τρόπον νά τό στέλνουν κ(αί) αὐτό σιγούρο τοῦ ἄνοθ(ε)ν κληρονόμου μου. ταῦτα ὕπε/(φ. 43r) κ(αί) ἐδιορθωσε ενοπιον τῶν ἄνοθ(ε)ν μαρτύρων ὁπί ἰπογράφουν ὅσον κ(αί) ὁ αὐτός διορθότης.

(ἀκολουθοῦν ἰδιόχειρες ὑπογραφές)

Ἰωάννης Νικόπουλος βαιβεόνω. κ(αί) τοῦ νοδάρου να τοῦ δίνουντε δια τήν πληρομήν του τζεκίνι ἔναμησι χρυσῷ.

Μπατήστας Αηρολδη μαρτηρας
Michiel Rigoni testimonio.

Γλωσσάρι

βαντζάρω (avanzare) = έχω νά λάβω
απάρτε (a parte) = ξεχωριστά
άπλικάρω (applicare) = δίνω, προσθέτω, προσάπτω
άργγενταρία (argenteria) = τά άσημικά
άσιστέντζα (assistenza) = βοήθεια, συμπαράσταση
άσιστέρω (assistere) = βοηθώ
βαλεριζομαι (valersi) = χρησιμοποιοῶ, άξιοποιοῶ
γιούς (jus) = κτητορικό δικαίωμα
γοδέρω (godere) = χαίρομαι
δάτζιο (dazio) = φόρος
δεκατία = δεκάτη
έντράδα (entrata) = εισοδήματα, έσοδα
έξεταχτά = μνημόσυνα
ινβεντάριο (inventario) = καταγραφή, άπογραφή
ιν κάζο (in caso) = σέ περίπτωση
ιντερεσάδος (interessato) = ενδιαφερόμενος
ιντερέσε (interesse) = κέρδος, συμφέρον
ιντερεσάρω (interessare) = ενδιαφέρω
ιντιάνα (indiana) = είδος βαμβακερού έμπριμέ ύφάσματος
ιντζίρκα (in circa) = περίπου
κάουζα (causa) = δίκη
καουτζιόνα (cauzione) = έγγύηση
κάργο (cargo) = φορτίο
κασάρω = τοποθετώ λαβές σέ μαχαίρια, όπλα
κοντίκελλο (codicillo) = κωδίκελλος
κοντράδα (contrada) = συνοικία
κόπια (copia) = αντίγραφο
κορέντε (corrente) = τρέχων, έν χρήσει
κρέδιτο (credito) = δάνειο
λαβόρο (μέ τή σημασία του lavorato) = έπεξεργασμένος
λάστρα (lastra di vetro) = τζάμι
λεγάτο (legato) = κληροδότημα
λεγετάριος (legatario) = κληροδόχος
λίμπρο μαέστρο νταρ ετ αβέρ (libro maestro dare et avere) = οικονομικό κατάστιχο
μεσαρία = ή επίπλωση του σπιτιού
μουλουνέλος (mulinello) = μύλος για καφέ
μπάνκα (banca) = α. τραπεζί, πάγκος β. διοικούσα έπιτροπή άδελφότητας
μπαστιμέντο (bastimento) = πλοίο, φορτίο πλοίου
μπροκαδέλο (broccatello) = είδος δαμασκηνού ύφάσματος
νέτο (netto) = καθαρός
νοδάρος (nodaro) = συμβολαιογράφος
νολετζάρω (noleggiare) = ναυλώνω
νότα (nota) = σημείωμα
όρδινιά (ordine) = έντολή, διαταγή
πρεζεντάρω (presentare) = παρουσιάζω, έμφανίζω
ρακομαντάρω (raccomandare) = έμπιστεύομαι
ράτα (rata) = δόση πληρωμής
ρεγάλο (regalo) = δώρο
ρεκουπεράρω (recuperare) = ξαναπαίρνω, κερδίζω
ριλσάδο (rilascio) = παραχώρηση
ριμέσα (rimessa di danari) = κατάθεση χρημάτων
ριτζεβούτα (ricevuta) = απόδειξη
ριτράτο (ritratto) = έξαγόμενο
σάλδο (saldo) = υπόλοιπο λογαριασμού, έξόφληση
σερβίρομαι (servirsi) = παίρνω, έξυπηρετοῦμαι
σημάδι = ένέχυρο
σκάτολα (scatola) = κουτί
σκεπέτο (sciopetto) = κυνηγετικό όπλο
σκο(υ)δάρω (scoder, scuoder) = είσπράττω, παίρνω ό,τι μου άνήκει
σκοσιά (scossione) = είσπραξη
σοστεντάρω (sostenere) = ύποστηρίζω, ύπερασπίζομαι
σπίνα (spina) = κάνουλα βαρελιού

σπιτάλι μπασταρδέλων (ospedale dei bastardi) = βρεφοκομείο νόθων
σπιτάλι Ροζάριου (ospedale di rosario) = νοσοκομείο της αδελφότητας του Rosario
τερριτόριο (territorio) = έδαφος, περιοχή
τζισιόν (cessione) = παραχώρηση
φαιμπρικάρω,-ομαι (fabbricare) = κατασκευάζω
φελτζάδα (ferzata) = μάλλινη κουβέρτα
φόδρο (fodero) = θήκη
φόντο (fondo) = κεφάλαιο
φορνίδος (fornito) = διακοσμημένος
φορνιμέντο (fornimento) = εξοπλισμός, εξάρτημα

